

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון

החל
מ 499 ש"ח

כלכלנים בני זמננו
פענחו את תעלומת
המרגלים
הרב זקס

הצלת לי את
החיים!
שיחת חברים עם
מיכי יוספי

לחזור למשחק בלי
רגשות אשם
צבי יחזקאלי

הצעירים חיים
בעולם שהרבנים
לא גדלו בו
שאלת השבוע

הרב לאו שאל. בן
גוריון שתק
התועדות

הציור הנודד

מיכאל נצר היה
צייר קומיקס
דרוזי-אמריקאי
מצליח כשגילה
שהוא יהודי. דרך
לבנון הוא הגיע
לעפרה

השנה ללא קהל

10
מרכזי אגודה
עשור
לחסידיקתו

הילולת
מרדכי אליהו

מנן הראשלי"צ הרב
זצ"ל

ל.ה. דיסון באמונה שיוק: מנן רב קב"ל

אכלוס
שלב ב'
בע"ה בעוד
חודש!

דגן בוטיק
מגורי יוקרה באפרת
לבחירתכם: מגוון דירות 5 חד'

נותרו 4 דירות אחרונות!

052-6070199 • 1700-500-555

חודש הספר בספריית בית אל

3 ספרים
ב-99 ₪
 ומבצעים נוספים

הכינו את המדפים!

חפשו אותנו באתר ספריית בית אל
 והזמינו משלוח עוד היום

להשיג ברשתות ובחנויות
 הספרים המבחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

ספריית בית אל

אברהם אבינו התחיל אתם ממשיכים!

הזדמנות היסטורית

דירה להשקעה בעיר האבות

דירות חדשות 3-5 חדרים בבית השלום

החל מ- 1,197,000 ₪

חלל רב תכליתי

מעלית

קרבה למרכז מסחרי

מפרט טכני עשיר

5 דקות ממערת המכפלה

***6740**

www.beithashalom.com

הרחיבי מקום אהלך
פאזות בתים בווי האבות

כיפתא

ממלאים את הקיץ בתוכן

חוברת לימוד - בין אדם לחברו

11
בלבד!

מתנה!
שעון דיגטלי

מנהל בית ספר/רכז קהילה

בית הספר של החופש הגדול מתקרב, ואיתו הרצון להעניק לתלמידינו תכנים חוויתיים וערכיים. חוברת לימוד חוויתית המכילה לימוד ופעילות בנושא מצוות שבין אדם לחברו, ערכן וחשיבותן. בנוסף, התלמיד מקבל שעון מתנה. מתאים גם לקהילות.

כולל משחק אינטראקטיבי להפעלה בכיתות

לפרטים נועם: 058-7652789 | אתר יידי החמ"ד

משלוח לבית הספר-49 ש"ח

בואי להיות חלק

בוגרת כיתה ז' - ח'

משבוע בלתי נשכח ברמת הגולן

עלמא

מחנה קיץ לבנות. לחוות ולהנות

כ"כ"ה תמוז | מדרשת הגולן-
בית הארחה חיספין | 12-17/7-2020

אטרקציות
מטורפות

טיולים
בגולן

צוות קשוב
ומסור

תנאים
מעולים

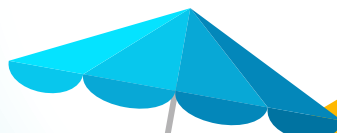
פעילויות
ערכיות

אגודת יידי
החמ"ד

ניהול והפקה:

בשיתוף:

עלות: 1000 ₪
הרשמה מוקדמת: 890 ₪,
לנרשמות עד מוצ"ש שלח (16.6)

להרשמה:
חפשי 'עלמא' - מחנה קיץ לבנות
בגוגל או אצל שגרירות המחנה.
לפרטים: 058-7652789

מחנכים

ללמוד איך התורה משיבת נפש

חגית סטודיו לעיצוב

התוכנית מתאימה

למטפלות,
ולנשים שרוצות
לעסוק בהכונה
ולנשים שרוצות
לקבל כלים
להעצמה עצמית

במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש היהודית ובניית כלים מעשיים מתוך התורה עצמה

התורות והכלים נלמדים בגישה ייחודית
שפותחה על ידי ר' הראל חצרוני
בהכוונתו של הרב דניאל סטבסקי שליט"א
מתוך מבט מעמיק וניסיון רב בהבנה ובהכוונת נפשות ישראל

יצירת קשר

מוריה 052-6980522

machonmeshivatnefesh@gmail.com

או יישראל רח' קרן היסוד 22 ירושלים

יחס אישי

קבוצות מגובשות

אווירה משפחתית

פגישות אישיות עם המרצים

תוכנית תלת שנתית

לימודי בוקר או ערב

שני ערב | 16:30-21:15

רביעי בוקר | 9:30-14:15

OU ישראל

תורת אמת בבניין הנפש

משיבת נפש - הכשרה למכוונות רוחניות

ר' אושר החליט לכתוב מדי יום לנסות לבקר את החבר שלו
בבית ההסגר, אבל מובן שלא ניתן לו להיכנס. ר' אושר
לא התייאש. הוא החליט לעמוד מחוץ לבניין ולחזק את
חברו שבפנים. הוא פתח את ספר התנאים והתחיל לקרוא
בקול גדול דברי התחזקות נפלאים. לא היה לו מושג אם
החבר שלו שומע אותו או לא.

צעקות מהחלון

יכלו לקבל חבילות מבחוץ. לאותו ר' מאיר שלוימה היה חבר בשם ר' אושר (או אשר בעברית) גרוסמן, שהוא היה השוחט של ניקולייב. ר' אושר הזה החליט ללכת מדי יום לנסות לבקר את החבר שלו בבית ההסגר, אבל מובן שלא נתנו לו להיכנס. ר' אושר לא התייאש. הוא החליט לעמוד מחוץ לבניין ולחזק את חברו שבפנים. הוא פתח את ספר התנאים באיגרת הקודש פרק י"א, והתחיל לקרוא בקול גדול את כל דברי ההתחזקות הנפלאים של האדמו"ר הזקן. לא היה לו שום פידבק, והוא לא ידע מה קורה בפנים. לא היה לו מושג אם החבר שלו שומע אותו או לא.

בכל זאת, הוא המשיך להגיע כל יום, ושוב ושוב הקריא בקול רם את השורות האלו בתנאים. "האיך יעלה על דעתו כי רע לו?... רק נדמה לו רע או ייסורים אבל באמת אין רע יורד מלמעלה והכל טוב...! ובאור פני מלך חיים, ועל כן עזו וחדוה במקומו הואיל והוא רק טוב כל היום, ועל כן ראשית הכל שישמח האדם ויגל בכל עת ושעה ויחיה ממש באמונתו בה' המחיה ומיטיב עמו בכל רגע".

בלי פידבק

האמת היא, שתוך כדי שקראתי את הסיפור דמיינתי לעצמי כאילו אני שחקן במחזה. בדמיוני, שחקתי את התפקיד של ר' אושר גרוסמן, וראיתי את עצמי הולך וקורא בקול גדול, בתקווה שחברי ר' מאיר שלוימה ישמע את הדברים. ממש נכנסתי לקטע, ואני ממליץ בחום גם לכם לנסות...

בכל אופן, באופן נדיר ביותר, אחרי כמה שבועות ר' מאיר שלוימה הבריא לגמרי והצליח לצאת מההסגר. מיד כשיצא הוא הלך לפגוש את חברו ר' אושר, והדבר הראשון שהוא אמר לו היה: "דע לך שהצלת לי את החיים!" תחשבו על המצב שלו - בן אדם שיושב מבודד, מיואש, גוסס לאיטו, בלי אף קרוב, אף חבר, לדבר אתו, ופתאום הוא שומע דרך החלון - ולא פעם אחת! - יום אחר יום הוא שומע את חברו האוהב מקריא לו את המילים הנפלאות הללו. כמה שזה מחזק!

חשבתי שהסיפור הזה הוא לא רק סיפור של אמונה אלא סיפור של אהבה ואמונה. כמובן, התוכן של אגרת הקודש הוא מלא אמונה, אבל יחד אתו מצטרפת האהבה - ההגעה היומיומית של החבר לעמוד בחוץ ולקרוא בקול כשאין לו שום פידבק, ובאמת החברות החזירה את ר' מאיר שלוימה לחיים. חשבתי שאפשר להמציא שיטה רפואית: ריפוי-תנאים. לבוא לאנשים במצבים קשים, ולהקריא להם בכל יום את הפרק הזה.

"הייתי צריך לנזוף בך"

המשך הסיפור היה אחרי כמה שנים. לאותו ר' מאיר שלוימה נולד נכד בשנת תרס"ב. היתה לו בת ושמה חנה, והיא ילדה ביי"א בניסן באותה שנה תינוק קטן, ונקרא שמו בישראל מנחם מנדל. אולי כבר ניחשתם - אותו תינוק היה לימים הרבי מלובביץ'. הברית של התינוק הייתה בחול המועד פסח בביתו של הסבא - ר' מאיר שלוימה. והנה, ר' אושר השוחט, שנכח במקום, לא אכל כלום בסעודת הברית, כמנהג חסידים לא לאכול איש אצל רעהו בימי הפסח, מטעמי כשרות, אלא שהפעם היה מדובר על הבית של המרא דאתרא, ואצלו כן נהגו לאכול, אבל אותו ר' אושר בכל זאת לא אכל. ר' מאיר שלוימה ראה שהוא לא אוכל ואמר לו: "דע לך שהייתי צריך לנזוף בך: מה, לא לאכול בביתו של הרב? אבל כיוון שאני כל יום זוכר שאתה הצלת לי את החיים, אני לא אומר כלום".

יצאתי בהתפעלות גדולה אחרי הסיפור וחשבתי: איזו השראה נפלאה הייתה לר' אושר לבחור דווקא את פרק התנאים המסויים הזה. איך הוא מצא את הפרק המתאים שיחולל ריפוי אצל החבר שלו. ברוך ה', יש הרבה דברי אמונה, אבל הפרק הזה ממוקד למצבים הכי קשים של הבן אדם. ללמדנו: לא חשוב מה מצבך, גם אם נראה לך שאין מוצא, כשאתה נכנס להתבוננות שאדמו"ר הזקן מלמד כאן על התחדשות, קורים דברים נפלאים.

לחיים חברים! שנוכח למודעות הנפלאה הזאת שבכל שניה אנחנו מתחילים לחיות מחדש משפע טובו של ה' יתברך.

שלום חברים! האדמו"ר הזקן בעל התנאים מציע תרגיל מעניין איך להתבונן ולפתח התחדשות ושמחה אפילו במצבים קשים. באגרת הקודש שבספר התנאים, בפרק י"א, אדמו"ר הזקן אומר כך: "וכשיתבונן האדם בעומק הבנתו ויציר בדעתו הווייתו מאין בכל רגע ורגע ממש". כלומר, האדם צריך להתבונן, להתרכז במעין מדיטציה, שבה הוא יצירי - יחשוב בדעתו - על כך שמשמש בכל רגע הקב"ה מהווה אותו מחדש.

האדמו"ר הזקן ממשיך לכוון אותנו אל ההשלכות של הפנמת ההתבוננות הזאת: "איך יעלה על דעתו כי רע לו, או שום ייסורים מבני חיי ומזוני או שארי יסורים בעולם?! הרי האין, שהיא חכמתו יתברך, הוא מקור החיים והטוב והעונג, והוא העדן שלמעלה מעולם הבא". כמה שמחה יכולה לבוא לאדם כשהוא מתרגל את ההתבוננות הזאת! הדמיון המודרך הזה יכול לקחת אותנו רחוק. הקדוש ברוך הוא, מקור כל הטוב והעונג שלמעלה מכל הדרגות, בורא אותי הרגע! ואם כך, רק טוב יש לי בחיים!

תרפיה בתנאים

על ההדרכה הזאת של האדמו"ר הזקן יש גם סיפור חסידי חשוב. הרב של העיר ניקולייב שבאוקראינה היה חסיד חב"ד, ושמו הרב מאיר שלוימה ינובסקי. הסיפור הוא מלפני כמאה ושלושים שנה, אז הוא היה חי. יום אחד הוא חלה בטיפוס. באותם ימים מחלת הטיפוס הייתה חשוכת מרפא, ולכן את כל מי שהיה חולה בטיפוס היו מכניסים להסגר בתוך בית מבודד. הממשלה חששה מהתפשטות של המחלה, ולכן בודדו לגמרי את החולים. כמובן, בדרך כלל הכניסה לשם הייתה כניסה יחד סטריה... מעטים הצליחו להחלים ולצאת משם בחיים. ההסגר שם היה מוחלט, אי אפשר היה לבקר שם והחולים גם לא

לתלמודי תורה בצמיחה ברחבי הארץ

דרושים

◀ **מנהלים עם אהבת תורה ויראת שמים**
 יכולת ניהול מערכת
 גישה חינוכית וערכית מתאימה
 מסירות ואחריות לתפקיד

◀ **מלמדים עם אהבת תורה ויראת שמים,**
 גישה חינוכית וערכית מתאימה

לפרטים:
k.tovlatora@gmail.com
 הרב יחזקאל 050-5799787 | אריאל 050-5515573

איד מוקדם ומאוחר

ההרשמה בעיצומה!

הקמפוס התורני לגברים ברחובות מתחדש

בואו ללמוד בביה"ס הגדול ללימודי תואר שני M.Ed במגוון מסלולים

ניהול וארגון מערכות חינוך

יום ג' 9:30-18:50 שלושה סמסטרים
יום ד' 16:00-21:50 ארבעה סמסטרים

רב תחומי במקרא וספרות חכמים

יום ד' 9:30-18:50 שני סמסטרים וקיץ
שלושה סמסטרים 16:00-21:50
יום ו' 8:30-13:00 שלושה סמסטרים

חדש!
ייעוץ חינוכי

יום ג' או ד'
16:00-21:50

קורסים
מתוקשבים

בחלק מהמסלולים
שלושה סמסטרים

אווירה
תורנית

יום לימודים
אחד בשבוע

חינוך תורני עם
מצוינות אקדמית

אקדמיה
תורנית
מובילה

פתיחת התוכנית
מותנת במספר התלמידים

חפשו ב Google "תואר שני באורות" | [f](https://www.facebook.com/orit.ac.il) | 1800-500-210

לירן: Liran@orot.ac.il | 08-9485622 | 052-4004545

שאלה:

לצעירים יש התמודדויות שלמבוגרים לא היו. לצעירים יש גם שאיפות וצרכים רוחניים שלמבוגרים לא היו. העולם מתקדם רוחנית. אז איך יכול להיות שהמבוגרים מלמדים עבודת ה' את הצעירים?

תורה שאינה תורה

הרב אלי שיינפלד

רב קהילת צעירי הגבעה - גבעת זאב

זה למעלה מעשור שזיכרונות חזקים נצורים בליבי מימי המאבק הצורב על חבל היישובים בגוש קטיף. המחאות, הצעדות, הדמעות הרבות וההפגנות הסוערות, מהוות מטען רגשי חזק על ליבי והכאב נצור. אני זוכר היטב שבאספות החשובות ובכינוסי המחאה הרבים שהיו, שמעתי מכל עבר את הקריאות "כל הכבוד לנוער המדהים", "הכל בזכותכם", "העולם שייך לצעירים" ועוד. ובאמת הצעירים הרבים שליוו את המאבק הממושך היו פשוט מדהימים. ולמרות זאת, אני חייב לומר שכבר אז המשפטים הללו שייחסו לצעירים הרבים את כובד האחריות להצעת האומה אל ייעודה, צרמו באזניים.

מבלי להקל ראש בתפקידו וחשיבותו של הדור הצעיר, האחריות צריכה להיות מונחת על כתפי ה'זקנים'. הניסיון, חכמת החיים והחיבור לשרשרת הדורות, הם אלו שצריכים להיות נטועים בלב ובדעת מנהיגינו. כדברי רבי שמעון בן אלעזר שאמר "אם יאמרו לך זקנים 'סתור' וילדים 'בנה', סתור ואל תבנה, מפני שסתירת זקנים - בנין, ובנין נערים - סתירה". כך גם ביחס להנהגה בסוגיות לאומיות, וקל וחומר ביחס ללימוד תורה ורוח.

עקרונות הנצח של התורה ויסודותיה לא משתנים. אדרבה, הם אלו אשר מאפשרים התחדשות נכונה המתאימה לכל תקופה ותקופה.

יש בלימוד התורה מסוגלות לזעזע את נקודת הרצון של הלומד ולהצמיד אותו למקום אחר, מקום חדש, לעיתים אף מסעיר, וטוב שכן. במובן זה לימוד תורה לא אמור להרדים אלא לעורר, לא אמור לכבות אלא להדליק. זה חשוב, זה נכון, בו בזמן שזה גם מאוד מורכב.

לשם כך צריך חומר בעירה נכון ומדוד, שאותו יכולים רק ה'זקנים' להנחיל. להם יש חיבור למקור, ובעיקר יש להם "בית אב". לא לחינם קבעו חכמינו קביעה חריפה ש"כל תורה שאין לה בית אב - אינה תורה". חומר הבעירה שלהם נוסה בהצלחה מאות בשנים, לאורך זמן ובמקומות מגוונים. התלהבות חזקה לא מבוססת, יכולה לגרום להרס וחורבן. לכן במובן זה כדאי שיהיה 'מבוגר אחראי' שיבנה את התשתית הנכונה. כך הדור הצעיר ייקח את חומר הבעירה המדוד, ובאמצעותו, כנגס על גבי ענק, יוסיף הוא את האות שלו בתורה. בעוז ובענווה.

להיות רעב זה גם מסוכן

הרב יחיאל קסל

רב כפרי הנוער 'זוהרים' ואפיקי אור'

בכל דור הוא מגיע עם פרצוף אחר, כל פעם לבוש אחרת. על הפסוק "ויאמר למה זה תשאל לשמי" היה אומר רבי שלום שבדרון זצ"ל, ששרו של עשו ביקש לומר ליעקב כי אין לו שם קבוע, כל פעם הוא מפתיע.

מידה טובה גדולה פי כמה, וגם היצר הטוב ועבודת ה' משתנים בכל דור. אבל לא משנה מה הפרצוף או הצורה של היצרים, הרעיון הוא המבחן העמוק של האדם, מאיזה מחוז מגיעים מאווייו ורצונותיו.

הדבר היחיד שלא משתנה הוא - השאיפה והמחויבות לעשות רצונו יתברך. הרצון הזה הוא שצריך להפעיל אותו. כמו בן אהוב וכמו חייל נאמן, לא משנה איזו משימה אקבל - אבצע אותה. ולרצון הזה יכולים גם אנשי הדור הקודם לחנך אותנו.

אכשר דרא, ואנחנו רואים היום דור שמבקש לדעת את ה', ברמה ובצימאון שלא הכרנו בדורות קודמים, אבל הדבר הזה מביא אתו גם סיכונים. במדרש ילקוט שמעוני (מג) מופיע: "עשרה מיני רעבון באו לעולם וכו' ואחד לעתיד לבוא - לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע דבר ה'". והעשירי - כתוב בחז"ל - קשה מכולם.

שואל על כך הרב כהנמן זצ"ל: מה רע ברעב לשמוע את דבר השם? ומשיב, כי בזמן רעב אדם לא מדקדק מה הוא אוכל ומה הוא שותה. העשירי קשה כי מתוך הצמא לדבר ה' עלולים לשתות מבורות מורעלים או מלוכלים. לכן אנו זקוקים למורי דרך מבוגרים שמכירים מניסיונם את הבורות המורעלים.

אז את המחויבות לרצון ה' וזיהוי הסכנות שבדרך נוכל לקבל מהדור הקודם, אבל כמות ואיכות השתייה מבורות המים החיים נותרת בידינו של כל אחד. לצעירים אפשרויות רבות לפרוץ קדימה, ואחריות גדולה לעשות את זה בכל העוצמה - ובדרך נכונה.

לחשוב מקצועי

י. אלגאזי

מרצה לחסידות

מי שאוחז כלי עבודה בידו אך אינו מבין את המערכת כולה, לא ידע כיצד לפעול כאשר יתקל בבעיה שונה מהרגיל. אך מי שמכיר את המערכת לעומקה, יוכל להיות יצירתי, להגדיל ראש ולפתור בעיות. זהו בעצם ההבדל בעל מקצוע למקצוען - היכולת לגזור מהידוע אל הלא-מוכר.

כך גם בעבודת ה'. ניסיונות ואתגרי הדור העכשוויים הם סוגיה חדשה שהגיעה לפתחנו, התמודדויות חדשות שלא הכירו בעבר (וכשאני אומר "עבר" אני מתכוון לאתמול בבוקר...). על מנת שנוכל להתמודד כראוי מול האתגרים החדשים, עלינו לשאוף לקבל לא רק "כלים מקצועיים" שיעשו את העבודה, אלא לשאוף להיות מקצוענים ולהגיע להסברים הפנימיים שעומדים מאחורי ההתמודדות והניסיון. להבין את המאבקים התמידיים שמתחוללים בנו לפי הנקודות הראשוניות מהן המאבק הזה נולד. או אז נתמודד בשמחה וביצירתיות ונגיע לניצחון.

דוגמה אחת לחשיבה של מקצוענים: ספר התניא מסביר שהנפש הבהמית עצמה מייחלת שנצח אותה ושלא נשמע בקול הפצרותיה. היא מסיתה אותנו רק בגלל שכך ציווה עליה הקב"ה, היא עושה את העבודה שלה, אבל משתוקקת שגם אנחנו נעשה את העבודה שלנו. כשקולטים את החשיבה המהפכנית הזאת, המאבק כולו מקבל צבע אחר. אין כאן שני צדדים, אתה במסלול אימונים בבסיס אימונים של צבאות ה', וגם המכשולים הם חלק מהעניין.

ולענייננו, כשאנו באים ללמוד מהמבוגרים, נגיד להם: מבוגרים יקרים, אנא, תנו לנו את העומק. תנו לנו את הפנימיות. את מאחורי הקלעים אנו רוצים. להבין מה מסתתר מתחת לפני השטח. תנו לנו בעיקר את הנוסחאות, אנו נפרוט וניישם אותן בשטח. וננצח.

מידע וראיונות אישיים
מקוונים עם ראשי החוגים

יש תואר של מכללה

ויש תואר של

המכללה

לימודי תואר ראשון בחינוך לזכאיות לתעודת בגרות

צוץ סיבות טובות ללמוד
במכללה ירושלמית!

✓ 3 ימי לימוד בשבוע בלבד! ✓ מעונות חינוך לשנה א'*

✓ שובר מתנה על סך 4,300 ₪**

✓ אפשרות לשילוב לימודים עם מדרשות:

אוריה, אורי, צופיה, יעלה, מעיין שדרות, שירת חברון

✓ מלגת חוק ירושלים או מלגת קמ"ח - לזכאיות

*בכפוף לתקנון

**השובר מקנה הנחה בשכר לימוד בשנה א' בחוגים: מתמטיקה, מדעי הטבע, אנגלית ובחוג לתנ"ך-מחשבת ישראל

מסלולים נוספים:

תואר ראשון
לימודי גברים

השלמה לתואר ראשון
לבוגרות סמינרים

תואר שני
גברים/נשים

מכללה ירושלמית

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

לפרטים ולהרשמה: 02-6750724/918

| rishum-jer@michlalah.edu

רעיונות חסידיים על סדר הדף היומי

הרב אורי גמטון

תפקידים של חכמי הדור

אמר ליה רב ספרא: משה, שפיר קאמרת! מטלטלין מזוז לזוז תנן.

מסכת שבת דף קא עמוד ב

כיצד ניתן להגדיר מהו תפקידים של חכמי ומאורי הדור?

תשובה לשאלה זו עונה רבי זאב וולף מז'טומיר בספרו אור המאיר (ויקרא, שיר השירים, ד"ה "לחיינו כערוגות הבשם") ואומר שהתשובה נמצאת בפסוק "משה ידבר והא-לקים יענו בקול".

תפקידו של משה, כראשון חכמי האומה ומעבירי התורה לעם, היה להפוך את ה"קול" האלוקי ל"דיבור". היינו, שאת המסר האלוקי שהעם קולט כקולות שאינם נהירים לו דים, מוטל על משה "לתרגם" באופן שהעם יוכל לקלוט ולהפנים.

דוגמה לדבר זה ניתן למצוא במעמד הר סיני, כאשר את שני הדברות הראשונים אמר הקב"ה, אך בני ישראל לא יכלו לעמוד בעוצמות הקדושה ולכן פרחו נשמתם. בעקבות כך את שאר הדברות אמר הקב"ה למשה ומשה היה זה שהעביר את המסר שלהם לבני ישראל, וכך יכול היה העם לקלוט את הדברים באופן שיקלט ויפנים אצלם.

מאז ועד היום על כל "משה" שבדור מוטל להעביר את תכני התורה הקדושה באופן, בצורה ובשפה שאנשי הדור שלו יוכלו להבין ולהפנים אותם בצורה הטובה ביותר, וכך בעצם לתרגם את ה"קול" ל"דיבור".

זו הסיבה שבסוגיה שלנו פונה רב ספרא לרבא בתגובה על דבריו של רבא, וכדי להדגיש את גודל מעמדו של רבא כחכם ממעבירי התורה לעם הוא מכנה אותו בשם "משה", משום שאכן מהותו של משה באה לידי ביטוי בתורתו והוראתו של רבא, שכן משה איננו רק דמות היסטורית.

כאשר חכם מלמד את אנשי דורו ומטמיע בהם את חכמת התורה ומסריה, אכן הוא "משה".

בשיתוף פורטל הדף היומי

רק הסתכלות של רחמים יכולה להחזיר אותנו למשחק בלי רגשות אשמה, בלי קשר לכמה הצלחנו או כמה עשינו, אלא מתוך גילוי עד כמה אנחנו שייכים, יקרים, מרוחמים. הכאב בסיפור הזה הופך לסחורה יקרה

צבי יחזקאלי

פתאום קלטתי שאין לי קלף מנצח

לקלוט את הסיבה ושהכל בעצם זה רחמים. לעצום כדי לראות את העוצמה גם של הכאב, וגם של הכאב אל מול התכלית. להבין שיש כאן דרך אחרת להבין את הייסורים שאנחנו עוברים, כל אחד לפי המחלקה אליה שובץ. בריאות, פרנסה, שלום בית או עבודת השם.

אם הייסורים מביאים אותך להתקרב לתורה אז פעלת נכון, ואם לא - כנראה לא הגעת אל שורש הדין. משם קלטנו עניין שהיה מתחת לאפנו זמן רב. במעשיה מאבדת בת מלך מספר רבנו על שישה בניים ובת שהיו לאותו מלך. ששת הבנים זה הדעת ושקילת אירועי המציאות בהיגיון, הבת היא לא כזו שכלתנית, היא מלאה באמונה, פשטות ותמימות, ממש השבת מול ימי החול. ששת האחים הם המציאות לפי שכר ועונש. והבת זו מציאות לפי קריטריון אחר: רחמים. גם אם עשית עבירה, אתה יכול לחזור על עקבותיך ולעשות תשובה.

והמלך אהב יותר מכל את בתו היחידה. הוא השתעשע רק איתה. דווקא בה הוא ראה את התכונות שלו, יותר מבשאר הבנים. ורק היא מצאה עצמה מחוץ לארמון במסע שכולו רחמים ועקשנות.

זה הסיפור של כל אחד מאיתנו. היינו פעם במצב הטוב, אבל זה נעלם, ברחנו, חשבנו שאפשר אחרת אבל תמיד רצינו לחזור. השם אוהב אותנו יותר מכל. אבל רק הסתכלות של רחמים יכולה להחזיר אותנו למשחק בלי רגשות אשמה, בלי קשר לכמה הצלחנו או כמה עשינו, אלא מתוך גילוי עד כמה אנחנו שייכים, יקרים, מרוחמים.

הכאב בסיפור הזה הופך לסחורה יקרה, אם רק נדע איך לנהוג בו. להכיר בכך שיש בי כאב שאני סוחב איתי. שיש בי כאב על הפער בין המציאות החיצונית והשכל לבין המציאות הפנימית והלב. ברגע שאני קולט את זה, מתחיל להיפתח שער הרחמים.

לאט לאט מתחלחלת אצלי ההבנה שאין לי בעצם שום קלף מנצח או זכויות והישגים מול השם יתברך; לא התפילות שקמתי אליהן, לא הצדקה שנתתי, לא לימוד התורה וגם לא הטורים שכתבתי בקרוב אליך. יש לי רק הרחמים החבויים מאחורי כל תנועה במציאות, ובפרט מאחורי כל תנועה כואבת.

התקרבנו אל השם רק בגלל רחמיו. אנחנו חייבים לזכור את זה כל הזמן, ובעיקר כאשר אנחנו באים לשפוט את הילדים שלנו. רק רחמים. אין לנו שום סיכוי בדרך אחרת. השער פתוח לעין כל, אתם מוזמנים. לא משאירים אף אחד על הרציף. את כולם אוספים. לא ידח ממנו נידח.

כל העולם מלא רחמים והרחמים גלויים לעין כל. אני מנסה לשנן את המשפט הזה. אם רבי נחמן אמר, אז זה בטוח נכון. אבל האם כל מה שקורה סביבנו זה דין או חסד? רחמים או עונש? אם הגעתי בהתבודדות לשאלה הזו סימן שאני במצב די נמוך (או יותר נכון: מאמין שמה שקורה כאן זה אולי איזה עונש).

ביום שבת אחרי תפילת הנוץ יש לנו קידוש וסיפורי מעשיות. כל אחד מביא משהו לקידוש וזו סגולה נפלאה לקום מוקדם בבוקר בשבת, כי אתה לא רוצה שהחברים ייתקעו בלי עראק או חומוס. העליתי בקידוש את הדילמה. מה קורה סביבנו? האם זה טוב או לא טוב. ואם טוב - איך אני אמור לקלוט את זה בלב?

אחד החברים הפנה אותי לליקוטי הלכות, הלכות תפילת ערבית. שם מספר רבי נתן בשם רבנו על הרגע שהקדוש ברוך הוא העלה על דעתו לברוא את העולם במידת הדין, ומיד ראה שהעולם לא יכול להתקיים בדרך הזו. צריך גורם אחר שיאזן את העולם. "היינו שברחמיו העצומים חשב מחשבות לבל ידח ממנו נידח". השער שלנו לתורה ולחיים זה רחמיו יתברך, שכולו טוב ומטיב. אז מה עושים כשכואב, שיש ייסורים?

רבנו ממשיך ואומר שכאב גורם לנו לעצום את העיניים. כשעוצמים את העיניים זו הדרך היחידה להתבונן בתכלית. רק אז אתה יכול

המרכז הארצי לשידוכים מע"מ

מוטלמת?

- מקומך איתנו! :

תני למומחים שלנו להפתיע אותך עם הצעות ברמה שלא הכרת!

מכוננת גבוה בשידוכים? למה לבד? - פני אלינו עוד היום!

המרכז הארצי לשידוכים מציג:

מאגר עצום של מועמדים	צוות מקצוענים שעובד בשבילך	סוף סוף נהנים מדייטים

רק בנים משלמים!

בטלפון: 04-8491394 | באינטרנט: dates4u.co.il
או בווטסאפ: 050-2344489

בית מדרש לאהבה

בירור יסודי בסוגיות הזוגיות והמשפחה

צורה נבוכים
לגיל הנעורים

מתוך עומק רוחני
ומבט אופטימי
נוגעים ספרי הרב אלי שיינפלד
בלב ליבו של גיל ההתבגרות.

ניתן להשיג ברשות
ובחנויות הספרים
המובחרות

שיחת חינם:
1-801-700-201

מבצעים והטבות לחברי מועדון באתר:
www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

פרשת שלח | מה קורה פה

פעמים דווקא, מלמדנו כי תריסר נשיאי השבטים לא נשלחו למשימת ריגול. אבל רק שניים מהם הבינו זאת.

שימוש נרחב בשורש רג"ל נעשה בפרק מב בבראשית, המספר על בואם של אחי יוסף למצרים לשבור אוכל. יוסף האשים אותם כי הם "מרגלים". המילה מופיעה שבע פעמים בפרק ההוא. יוסף אף מגדיר שם מהו מרגל: "מִרְגְּלִים אַתֶּם! לְרֹאוֹת אֶת עֲרֹת הָאָרֶץ בְּאֶתֶם!" – כלומר לגלות היכן היא עירומה ממגן.

הסיבה לכך שעשרה מן התריסר חזרו ובפיהם דו"ח שלילי לא הייתה חוסר אומץ, ביטחון או אמונה. הסיבה הייתה שהם לא הבינו כלל את משימתם. הם חשבו שהם נשלחו למשימת ריגול. אבל התורה כלל אינה מזכירה בפרשתנו את המילה ואת דומותיה. העשרה פשוט לא הבינו מה קורה.

הם חשבו שתפקידם למצוא את ערוות הארץ, את נקודות התורפה והפגיעות שלה, לגלות היכן אפשר לפרוץ את הגנתה. הם חיפשו ולא מצאו. העם חזק והערים בצורות. מנקודת מבט זו, הם אכן נאלצו לחזור עם בשורות רעות על כך שאין די בשורות רעות לגבי הארץ: אין בה נקודות חולשה המקילות על כיבושה. הם חשבו שהוטל עליהם להיות מרגלים, ועשו את מלאכתם זו. הם היו כנים וגלויים. הם דיווחו על מה שהם ראו. על יסוד המודיעין שאספו הם יעצו לעם לא לתקוף; לא עכשיו, ולא מאכץ.

אך הם טעו: הם לא נועדו להיות מרגלים. הם התבקשו לתור, לא לחפור או לרגל. משימתם הייתה לתור, לחקור, לנסוע, לראות מהי הארץ ולדווח. הם היו צריכים לראות מה טוב בארץ, לא מה רע בה. אך אם כך, מה תכליתה של שליחות כזאת?

דומני כי התשובה נמצאת במאמר חז"ל המובא במסכת קידושין, "אסור לאדם שיקדש אישה עד שיראנה" כלומר לפני שיראנה; והטעם: "שמא יראה בה דבר מגונה ותתגנה עליו", ומוטב שדבר כזה לא יקרה לאחר הקידושין. אז, כשהם כבר נשואים, עלולים להיווצר מתחים ביניהם; והלוא נצטוונו, ממשכה הגמרא, "ואהבת לרעך כמוך". על כן, בתמצית: תחילה רואים, ורק אז אהבים.

הדבר נכון גם לנישואים בין עם לארצו. בני ישראל הלכו אל הארץ שהובטחה לאבותיהם. אך איש מהם, אפילו משה רבנו, לא ראה אותה מימיו. ממה אם כן ישאבו כוחות להילחם לכיבושה? הם היו עלולים לקדש ארץ בלי לראותה תחילה. לא היה להם מושג למען מה הם נלחמים.

שנים-עשר האנשים נשלחו לתור את הארץ ולספר עליה דברים טובים, כדי שהעם יידע שראויה ארץ זו להילחם עליה. משימתם הייתה לתור ולראות, לא לרגל ולגנות. אבל רק שניים מהם, יהושע וכלב, הקשיבו כראוי והבינו לשם מה נשלחו: להיות עיניים לעדה, עיני העם הרואות את היופי והטוב בארץ המחכה לו, הארץ היעודה לו מימי אביו אברהם.

כשחזרו, הדבר הראשון שאמרו היה "בָּאנוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ הוּא וְזֶה פְּרִיָּהּ" (במדבר יג, כז). אבל כיוון שעשרה מהם חשבו שמשימתם הייתה לרגל, הם המשיכו ואמרו שהכיבוש בלתי אפשרי, ומרגע זה האסון היה בלתי-נמנע.

ההבדל בין העשרה לשניים לא היה קיומם של אמונה, אומץ וביטחון, אלא הבנת הסיפור. עשרת המרגלים חשבו שהם חלק מסיפור ריגול. לכן הם חיפשו את הדברים הלא נכונים, הגיעו למסקנה שגויה, ריפו את ידי העם, הכריתו את תקוותו של דור שלם, ונחתם בהם, עד עצם היום הזה, חותם הקלון של האחריות לאחד הכישלונות החמורים ביותר בתולדות עם ישראל.

אני כותב שורות אלו כשמגפת הקורונה בשיאה. האם מישוהו כבר גילה מהו הסיפור שאנו מצויים בו? אני מאמין שהסיפור שאנו מספרים משפיע על החלטות שאנו מקבלים. אם נטעה בזיהוי הסיפור, אנו עלולים לגזול מדור שלם את עתידו. אם נשכיל להבינו נכונה, כמו יהושע וכלב, נוכל להרקייע שחקים.

בחודש אדר השנה, לרגל השקת ספר חדש שלי, השתתפתי במשדר רדיו של בי-בי-סי לצד מרווין קינג, שהיה נגיד בנק אנגליה בעת הקריסה הפיננסית ב-2008. גם הוא הגיע לדבר על ספר חדש שפרסם, ספר שכתב עם הכלכלן ג'ון קיי. שמו הוא "אי-ודאות רדיקלית: קבלת החלטות לעתיד בלתי ניתן לידיעה". הזכרתי כאן את הספר הזה לא מזמן, בשיחתנו לפרשת אמור.

מגפת הקורונה החלה באותם ימים להיות מורגשת בבריטניה, והיא גרמה לשני הספרים שלנו להיעשות רלוונטיים באופן שלא יכולנו לחזות. ספרי, שנקרא "מוסריות: שיקום הטוב המשותף בעידן מפורד", עוסק באיזון השבירי בין ה"אני" ל"אנחנו": האינדיבידואליזם לעומת הטוב המשותף. ספרם עוסק בדרכי קבלת החלטות לגבי עתיד שאין יודעים מה הוא צופן.

הדרך המודרנית לקבל החלטות במצבים כאלה היא לחדד ולעדן טכניקות חיזוי בעזרת מודלים מתמטיים. הצרה היא שמודלים מתמטיים ישימים בעולם מופשט, מוגדר וניתן לכימות, ואינם יכולים להתמודד עם אופייה הסבוך והמפתיע של המציאות. דברים שאיש לא צפה, ואשר חוללו תמורה בסביבה. אנו חיים בעולם של אי-ודאות רדיקלית.

כיוון שכך, המחברים מציעים גישה אחרת. בכל מצב קריטי, הם ממליצים, שאלו "מה קורה?". הם מצטטים את אסטרטג הניהול ריצ'רד רמלט: "חלק ניכר ממלאכת האסטרטגיה הוא הניסיון להבין מה קורה עכשיו. לא רק ההחליט מה לעשות, אלא להתמודד עם הבעיה הבסיסית יותר של הבנת המצב". עלינו לשאול: מהו הסיפור שהמצב הנוכחי הוא חלק ממנו?

לא רמלט ולא קינג וקיי מצטטים את איימי צ'ואה, אבל ספרה 'שבטים פוליטיים' הוא מחקר קלאסי על אי-הבנת מצב-עניינים. פרק אחר פרק היא מתעדת מדיניות-חוץ אמריקנית הרת אסון, מווייטנאם עד עיראק, שנגרמה מכך שקובעי המדיניות לא הבינו חברות שבטיות. מלחמות לא ינזרו להפוך ארצות כאלו לדמוקרטיות ליברליות. ומי שאינו מבין זאת נידון לבוזבז שנים רבות, טריליוני דולרים, ורכבות חיי אדם.

אולי ייראה מוזר לומר שבספר מאת שני כלכלנים בני זמננו נמצא המפתח לפענוח תעלומת המרגלים שבפרשתנו. אבל הדבר נכון.

אנחנו חושבים שאנחנו מכירים את הסיפור. משה שלח שנים-עשר מרגלים לתור את הארץ. עשרה מתוכם חזרו עם דו"ח שלילי. הארץ טובה, אך אי אפשר לכבוש אותה. העם חזק, הערים בצורות, התושבים ענוקים ואנחנו כחגבים. רק שניים מן התריסר, יהושע וכלב, הביעו עמדה אחרת. אפשר לנצח. הארץ טובה. ה' לצידנו. בעזרתו לא ניכשל.

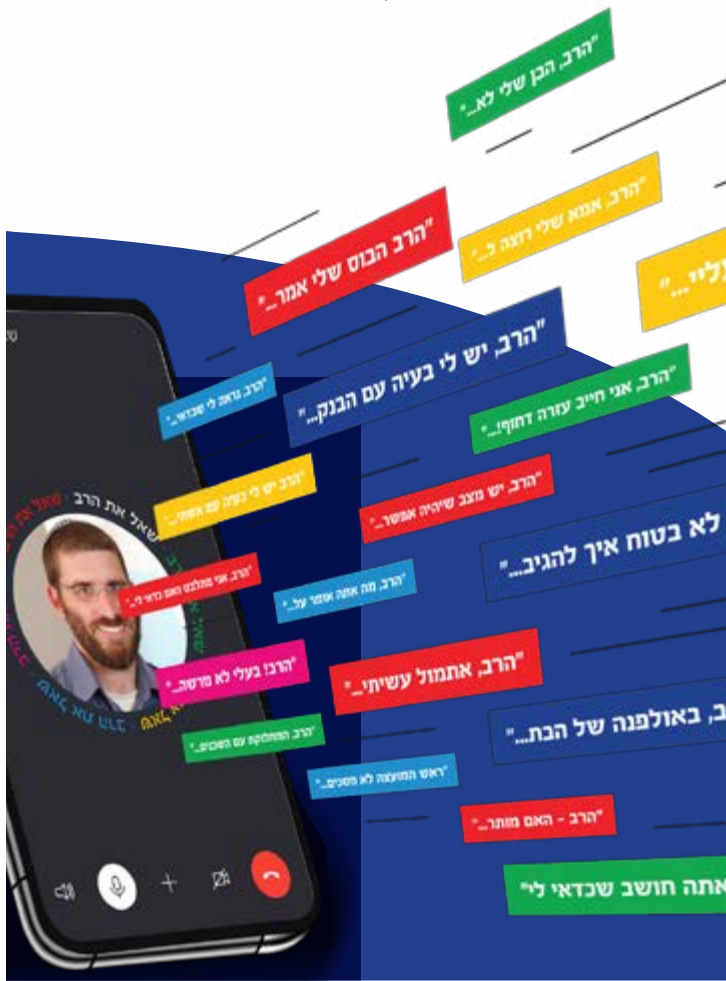
על פי הקריאה הזאת, ליהושע ולכלב היו אמונה, ביטחון ואומץ, ולעשרת האחרים לא. אך קשה לקבל זאת. הלוא גם העשרה ידעו שה' היה איתם וניסים ליוו את מסעותיהם. איך יכלו עשרה מנהיגים אלה, נשיאי שבטים, שלא לדעת כי גם את יושבי ארץ כנען אפשר יהיה, בעזרת ה', להכריע?

אבל אולי אין זה הסיפור הנכון. אולי השאלה כאן איננה אמונה, ביטחון ואומץ. אפשר שהשאלה שעל הפרק היא "מה קורה פה?". שהנושא הוא הבנת מצב-העניינים – והנזק שנגרם כשהיא אינה קיימת. התורה עצמה רומזת לנו שזוהי הקריאה הנכונה; והיא מאותתת על כך בדרך מרתקת.

בעברית המקראית יש שני פעלים המציינים ריגול: "לחפור" ו"לרגל". לא זה ולא זה מופיעים בפרשה. וזהו עצם העניין. במקום הפעלים הללו אנו פוגשים, תריסר פעמים, לא פחות, את הפועל הנדיר "לתור". פועל זה הוחיה בעברית המודרנית, במונח המצוין בשם העצם הנגזר ממנו: תייר. הבדל עצום יש בין תייר למרגל. מסתבר שהבדל זה נכון גם לגבי לשון המקרא.

המלבי"ם מסביר את ההבדל בפשטות. לתור הוא לחפש אחר הטוב והיפה. כך אכן עושים תיירים. הם הולכים אל היפה, אל המרהיב, אל המרשים. הם אינם מכלים את זמנם בניסיון למצוא את הרע. לחפור ולרגל מציינים את ההפך. עניינם הוא חיפוש החולשות ונקודות התורפה. והרי זה תפקידו של מרגל. השימוש הבלעדי בפרשה בפועל לתור, תריסר

להם זה ברור שאתה הכתובת לכל שאלה. לך זה ברור?

היום לכולם זה ברור: כדי להנהיג קהילה צריך מעבר להסמכה לרבנות.

מצטרפים לתכנית ברקאי להכשרת רבני קהילות, ומקבלים מגוון כלים להנהגת הקהילה שלכם ונתינת מענה מקצועי ומלא לשלל הצרכים הקהילתיים. בתכנית תקבל כלים בנושאים: ייעוץ זוגי, בריאות הנפש, אימון, קורס הלכה מעשי, מוגנות בקהילה, חינוך ילדים, התמודדות עם אתגרי הטכנולוגיה ועוד.

היקף התכנית: יום בשבוע למשך שנתיים.
בנוסף: הכשרה והדרכה לנשות הרבנים פעם בחודש.
התכנית מיועדת לרבנים המכהנים כרבני קהילות.

נפתחה ההרשמה למחזור ה'

ברקאי
רבנים מחברים קהילה

המרכז להכשרת רבנים ופיתוח קהילות

בנשיאות הרב הראשי הרב ישראל מאיר לאו שליט"א
ובברכת הרב יעקב אריאל שליט"א

טל: 072-215-5077 / 058-401-1876 (עמית)
מילל: office@israelrabbis.org

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

מגיפת אהבה

התיישבתי על ספסל הברזל האפור מול מרחבי גן סאקר במניין קבלת שבת ליד רחבת בית הכנסת. אצן חובש מסכה ספורטיבית רץ במרכז הרחבה. בקצה הספסל הסמוך ישב אמיר, חוזר בתשובה כבן ארבעים. פניו צהלו לנוכח האצן, ולמרות המסכה העטויה על פניו, הוא נראה משועשע.

הרב יצחק פתח בתפילה, בעוד מרבדי הירוק הולכים ומשחירים. בחלוף עשר דקות האצן רץ שוב באמצע המניין, ואמיר שהוריד את מסכתו לחלקת צווארו, חיך.

הכרתי אותו כאדם חכם, אבל מיוסר בשל בעיות אישיות. גם כשחיך עיניו הביעו איזו תוגה, והפעם חיכו היה משוחרר. כאשר האצן האוטומטי חלף בשלישית - הוא כבר ממש צחק.

מדי פעם חלפו על פניו אנשים, כלבים וחתולים. אמיר היה משועשע ביותר. כאשר הרב יצחק דרש הוא העיר הערות שנונות, פיזר גימטריות, והאור הגנוז שבו מילא את החלל הפנוי.

בסיום התפילה אמיר ליווה אותי בדרכי לביתי. בשל אהבתנו המשותפת לפנימיות התורה, והיותנו בעלי תשובה המתמודדים עם קשיינו המיוחדים - שררה בינינו חיבה. "איך אתה מחזיק מעמד במגיפה הזאת?", התעניינת. "אתה עובד?"

"אני בחל"ת", ענה, "אבל תאמין לי או לא, הקורונה הייתה הדבר הכי טוב שקרה לי בחיים!"

נדהמתי. איך אדם בטל ממעש יכול לומר דבר כזה?

"אתה מכיר את מצבי", אמר לי כאשר עברנו במעבר החציה, "החיים ביני לבין אשתי תמיד היו קשים. היו תקופות שבהן עזבתי את הבית, אבל איכשהו חזרתי".

כאשר אתה שומע יהודי יקר מספר על צרתו האישית אין לך מה לומר, וממילא המסכה כיסתה את פי. הענקתי לו את זוג עיניי, את זוג אוזניי ואת לבי האחד. "אני מכיר את כללי השלום בית, אבל בקושי מצליח לכבד את אשתי, ולא מסוגל לומר לה מילים של אהבה".

מבטי קדר ונענעתי בראשי כשואל מדוע. "אשתי טובה מאוד ביסודה, אבל יש לה איזו תכונה קשה שמאפילה בעיניי על כל הטוב הגנוז שבה, ולא יכולתי לשאת זאת".

התקרבו לשביל הנכנס לביתי. נעמדתי ושאלתי:

"ואיך המגיפה שינתה את זה?"

הוא טמן את מסכתו בכיס חולצתו ואמר: "הסגר הכניס אותי לפינה. אפילו להוריי המבוגרים לא יכולתי לברוח בגלל שהם בבידוד. לא נותרה לי ברירה - או להסתדר איתה באמת או לצאת מדעתי..."

רותקתי למקומי כמו עץ עתיק יומין.

"ידעתי שממש אסור לי להרים את קולי, לומר מילים קשות, או לצאת מהבית בטריקת דלת. החלטתי לדבר איתה בצורה מכובדת, אפילו אם תגיד לי את המילים הכי קשות. התפללתי שהשם יתן לי כוח לכך. הניסיון הגיע מיד, וממש נדהמתי מכך שהיא צועקת ומשפילה, ואני עונה לה באופן ענייני".

"אבל הבנתי שאי אפשר לחיות עשרים וארבע שעות ביחד רק עם כבוד. חייבים גם אהבה, כמו שלציפור יש שתי כנפיים של יראה ואהבה".

באותו רגע הפכתי לפסל. איך משיגים אהבה יש מאין?

"הכבוד ריכך אותה, והתחלתי לראות את הצד היפה שבה מבעד לחיסרון. ואז הבנתי איך משיגים את האהבה!..."

הפסקתי לנשום.

"פשוט מאוד", אמר אמיר, "החלטתי להסתכל רק על הטוב שלה, לנסות להתעלם מהרע, יהיה מה שיהיה, ולומר בשעות הרגועות שבחים ומילות חיבה".

הסתרתי את מסכתי מעל פני וחיכתי.

"אל תשאל, ידידי", אמר לי, "היא התחילה לפרוח ולהאיר לי פנים. הרע שלה התחיל להצטמק, והפכנו מזוג עורבים לזוג יונים!". כעבור שנייה הוסיף: "כמובן שיש עבודה אינסופית ויש ניסיונות, אבל לפחות אני יודע במאה אחוזים איך לעבוד".

הוא פנה לדרכו, ואילו אני פרסתי זוג כנפיים והמראתי לעבר חזיתה המוארת של דירתי המבודדת.

אלומה נב | ALLUMA@GMAIL.COM

סוד השער

באתכפאי, נכנסים ראש בראש במה שמחליש אותנו. בתחבולות עושים לנו מלחמה עד שהרגש הלא טוב מתפוגג. ואני, רק זכרתי את השער. זכרתי שבדיוק מתחת לנקודה של חולשת הנפש יושב השער לכוחות הנפש. ובכל יום באותה שעה, כמו צוללן, ארזתי לעצמי בלוני חמצן וצללתי פנימה אל החולשה. גיליתי מה הצבע שלה, מה הריח שלה, כמה אוויר אין בה. מה היא מבקשת ממני. מה יש לי לומר לה.

כשמגיעה סיטואציה שבה אנחנו רוצים לשמור על עצמנו, אנחנו רגילים לשלב ידיים בחוזקה, לזקוף קומה, לנפח את עצמנו יותר מכפי גודלנו כדי שהרע לא יתעסק איתנו. כמו אדם שרואה דוב ביער ופושט את ידיו לצדדים כדי להגדיל את עצמו, כדי שהדוב יחשוב שיש מישהו חזק לפניו ויסיג לאחור. וימימה אומרת הפוך: אם נצליח לרגע אחד דווקא לא לשלב ידיים אלא להשאיר אותן פשוטות, רפויות, מבקשות, אם נצליח לא לנפח את עצמנו ברוב-רושם אלא להיות ריקים וחלשים, ייפתח לנו שער. וכוחות הנפש שלנו כולם מתחבאים מאחורי השער הזה. המתקה עמוקה כל כך מגיעה אחרי שאנחנו נכנעים.

"הפחד הוא שער" שר אביתר בנאי, ובאמת, כל פחד הוא שער. כל היסוס הוא שער. כל עצבות היא שער. כל מילה שנתקעה בין החך ללשון ולא נשלחה כדי להצליף בשני ולהוציא אותנו חכמים היא שער. כל געגוע הוא שער. כל חלישות הדעת היא שער. כל רעד פנימי הוא שער. כל תסכול הוא שער. כל סיטואציה שבה הגוף שלנו מחודד מרוב עצבים חשופים כי אנחנו רוצים להיות במקום אחר ובזמן אחר, ובמקום זה אנחנו מסכימים להישאר בכאן ובעכשיו שלנו - היא שער. במקום לשלב על עצמנו ידיים חוסמות ולהתאזר בכוח מזויף, אפשר להתחיל ללמוד לבקש מגע עם השער. אפילו רק מגע קל עם הברזל הקריר שלו, עם הצירים המסתובבים, עם קול החריקה העתיק כשמשהו בתוכנו נפתח סוף סוף. כל חולשת-נפש היא שער לכוחות הנפש, כך ימימה אומרת בצורה חד-משמעית. כשאנחנו מוכנים לצלול לאגם הכהה בתוכנו ולשחות בתוך מי התהום של נפשנו, מתגלה לנו נביעה חדשה.

הנשמה תענה לנו

אני מהרהרת הרבה על המושג לב נקי. מה זה אומר להיות עם לב נקי. מה נדרש מאיתנו שבביל להגיע ללב נקי מכל פניות. וההבנה האישית שלי היא שבשביל להגיע ללב נקי צריך לשבת לרגע עם עצמנו, רגע שקט עם הנשמה שלנו. לסגור את כל מסיחי הדעת, את כל מה שקורה בעולם שמחוץ לנו, ופשוט לשבת ולהקשיב פנימה. להתבונן על סוגיות הליבה שלנו. סוגיות לפעמים לא פשוטות, שברוב הפעמים אנחנו מנסים לברוח מהן או לשלב מולן ידיים ולהכניע אותן כרצוננו, שיקרה שם בדיוק מה שאנחנו רוצים. אבל זה לא תמיד קורה. יש סוגיות יסוד לכל אחד מאיתנו שאין לנו מושג מה יקרה איתנו שם. סוגיות ליבה שבהן הליבה הפנימית רותחת בקרקעית. ואני חושבת שבשביל להגיע ללב נקי, צריך לאזור אומץ ולהקשיב למקומות הללו בתוכנו. להביץ מה אנחנו רוצים, מעבר לכל הרעשים החיצוניים והדמיונות. והנשמה תענה לנו, והלב יתגה.

מי שמצליח לפגוש את עצמו במנעד הצבעים של המים שבנפשו, הכהים והצלולים, מפתח יותר חוסן. במקום לשלב ידיים חזק, אנחנו פושטים ידיים ומבקשים כמעט בלי קול וכלי מילים לפגוש את השער. ושם, בשער הזה, קורה משהו חדש באמת. ימימה אומרת שהמקום הזה מאפשר פרצה לחסימות הכי גדולות בנפשנו, אפילו החסימות שהן כמו פלדה. והפריצה תהיה פשוטה, מהירה, מתוך אמת פנימית, מתוך הבנה שתהפוך את חולשות הנפש לכוחות הנפש. כי השער הפנימי שלנו תמיד פתוח, זה רק הפחד מלהיות חלשים לרגע שהפריע לנו לראות. כשנגיע אל השער הזה, כך ימימה אומרת, ונהיה נוכחים בו באמת, נצליח סוף סוף לעבור מחולשה לכוח אמיתי, ייפתח לנו שער רחמים.

בכל פעם שאני מצליחה לשתוק ולא לומר מילה שלא במקומה, נפתח לי שער. בכל פעם שאני מצליחה להיות קשובה לאמת הפנימית למרות שבחוץ סוער השקר, נפתח לי שער. בכל פעם שאני מצליחה להיות בעד עצמי ובעד החיים למרות שכל המציאות אומרת התנגדות - נפתח לי שער. בכל פעם שאני מצליחה לבחור את הבחירה הנכונה למרות שהיו לי עוד המון אפשרויות והן היו צבועניות ומפתות יותר, נפתח לי שער. בכל פעם שאני יכולה לצאת מהסיטואציה כשידי על העליונה ובכל זאת אני בוחרת לא להיאבק באף אחד ולא להחליש אף אחד, נפתח לי שער.

ימימה אביטל ע"ה מציירת שרטוט פשוט שמסביר לנו משהו עמוק על הנפש: מתחת לחולשות הנפש - מסתתר השער לכוחות הנפש. בדיוק באותה נקודה. כלומר: מי שרוצה לפתוח לרווחה את השער לכוחות הנפש שלו, השער שיגלה לו מעיין חיים של כוח, ידיעה, אמונה, לב מבין ואמיתי - צריך לעבור דרך חולשות הנפש. צריך לעבור דרך הרגעים שבהם הוא מעדיף לשתוק ולא לומר מילה שנונה אבל פוגענית, הרגעים שבהם הוא מעדיף להוריד את הראש ולהיכנע במקום לעשות משהו נגד עצמו. בכל פעם שאנחנו מצליחים לבחור לא להתחזק בצורה מזויפת, ולהסכים להיות חלשים לרגע - נפתח לנו שם שער ענק ומאיר של כוחות חדשים, כוחות נפש רעננים.

לארוז בלוני חמצן

גיליתי את השער הזה כשהבנתי שיש שעה מסוימת ביום שבה כל הרגשות שלי סוערים. שעה קבועה שבה הנפש הופכת לבריכה של מים כהים. בדרך העולם, אם אנחנו מרגישים לא טוב, אנחנו מעדיפים להחזיר מלחמה. אנחנו מנסים ליצור לעצמנו הרגשה טובה בכוח,

קהילה מגובשת | פעילות חברתית מגוונת | חוגים לילדים עשייה תורנית וחברתית | מיקום מרכזי ונגיש | מלגות לסטודנטים ואברכים | סיוע במציאת דירה ועבודה | מוסדות חינוך תורניים

לתיאום ביקור: תהילה - 052-6511200, נפתלי - 054-7894997

פסחו ב- 6 'קהילת גרעין יפו'

לשמור על התמימות - להסוך את העולם

תלמוד התורה 'תורת חיים' של הרב יצחק גינזבורג מקבץ לתוכו מגוון רחב של תלמידים - מחובשי כיפה סרוגה ועד חובשי כיפה שחורה. בית חינוך שכולו מתקיים לאורה של החסידות, כשאפילו לימודי החול מתבצעים על טהרת הקודש << ניצן קידר

לפתור אותו. אמר לי פעם אחד ההורים שכל תלמיד זוכה כאן ליחס של ראש ישיבה". הוא מוסיף בחיך. "אפשר להבין עד כמה המלמדים משמעותיים לפי העובדה שאומנם כיום אנחנו נמצאים במבנה גדול ומרווח עם חצר גדולה, אבל ההורים מספרים שכשהיו תנאים פחות טובים, הם השאירו את ילדיהם רק בגלל האווירה הייחודית וההשקעה של המלמדים, שמתייחסים לכל תלמיד כעולם ומלואו, נענה לכל שאלה ובקשה. גם אני בתור מנהל מכיר את כל התלמידים ומשוחח עם כל אחד אחת לתקופה".

"קהל היעד רחב - אנחנו מחוברים לכולם"

עוד פן ייחודי של תלמוד התורה הוא חוסר הזיהוי עם זרם ספציפי - מה שמקבץ אליו תלמידים מכל הגוונים הדתיים. "אנחנו מגדירים את עצמנו 'תלמוד תורה חסידי' אבל לא מגזרי. חוט השרדה שלנו הוא חב"ד, והשיחות של הרבי והדמויות של אדמו"ר חב"ד הם אבן היסוד של תלמוד התורה. יחד עם זאת, אנחנו מדברים הרבה מאוד על כל תלמידי הבעש"ט, ומציינים את כל המועדים החסידיים בהתוועדות גדולה. יש כאן ילדים של חסידי אשגל, חב"דניקים, כיפות סרוגות, ומה שמחזיק את הגיוון הזה הוא התמימות. אנחנו נותנים מענה אמיתי לצמיחה של ילדים מתוך אהבת ה' אמיתית וחיבור אמיתי לקב"ה ולתורה, בלי קשר למקום שממנו הם מגיעים. יש כאן ילדים עם כיפת 'חי' לצד ילדים עם כיפת 'נח' ולצידם כיפות סרוגות, וכולם דרים באהבה יחד, ואין כלל שאלה כיצד כולם מסתדרים.

"כל אדם שאוהב את החסידות, שמחפש את הרוח החסידית, שרוצה עבור ילדיו יראת שמיים תמימה - אבל לא טיפשה ופחדנית, לא מרגיש את עצמו מגזרי, יכול למצוא את המקום הנכון לחינוך ילדיו אצלנו. קהל היעד שלנו מאוד רחב, כי אנחנו באמת מחוברים לכולם".

תלמוד התורה פועל עבור תלמידים בכיתות א' עד ח'. עוד פן מיוחד שלו הוא שבכל שנה מצטרפים תלמידים בכל שכבות הגיל, בשונה ממקומות אחרים, שבהם נכנסים תלמידים חדשים בעיקר בכיתה א'. בימים אלה ההרשמה לכל שכבות הגיל נמצאת בעיצומה.

הרב לוי מספר כי "בכל שנה מצטרפים ילדים חדשים לכל הכיתות. בדרך כלל זה הולך במשפחות: יש משפחות שמאוד אוהבות אותנו, וברגע שקלטו את הראש שלנו, מיד העבירו את כל הילדים לכאן. כי הרוח כאן מיוחדת, אתה רק נכנס ושומע מכל כיתה ניגון אחר, שומע מלמד שמסביר בהתלהבות משהו. ברגע שהורה מרגיש את הקשר הייחודי בין המלמד לילד, הוא רוצה שהבן ילמד אצלנו.

"אנחנו רוצים ליישם את תורת החסידות ולהוריד אותה לעולם כמה שאפשר", מסכם הרב אליהו לוי את הייעוד שהוא רואה לתלמוד התורה 'תורת חיים'.

בפרשה מסוימת, והדוגמאות יהיו מתוך הקשר של תורה. מבין שלמוד החולין על טהרת הקודש הוא לא העיקר בתלמוד התורה, אלא מרכיב אחד בסך הכללי. אנחנו לומדים תורה ברמה גבוהה עם הילדים. חשוב לנו לשמור על רמה לימודית גבוהה, ובשביל זה עובד איתנו הרב יהודה ראב. הוא מקצועי מאוד, והרים משמעותית את הרמה של הלימודים בכלל, הן לימודי הקודש והן לימודי החול, והפך את תלמוד התורה לתלמוד תורה למצוינים", מוסיף הרב לוי.

לצד הלימוד, בתלמוד התורה שמים דגש גדול גם על מידות ישרות ומתוקנות ואהבת ישראל. "כל שיעור מתחיל בניגון או תפילה שכתב הרב גינזבורג שמדברת על הקרבה לבורא ועל כך שהלימוד יביא לתיקון הנפש ומתוך כך לתיקון העולם".

כשאתה מדבר על תיקון עולם, זה כולל גם עשייה של התלמידים לשם כך?

"אנחנו מדגישים מאוד את הפעילות החברתית. כל תלמיד מקדיש שעה בשבוע לפעילות למען הסביבה. יש כאלה שעושים 'מצעים' למעווינים, פעילויות חברתיות לסביבה, וזה דבר חשוב מאוד. אנחנו גם אוהבים מאוד הצגות, וכל כיתה מעלה הצגה כמה פעמים בשנה. יש גם מלמד מיוחד שמומחה בסיפורי צדיקים, והילדים דרוכים ומחכים שייכנס לכיתה שלהם".

"כל תלמיד זוכה ליחס של ראש ישיבה"

הרב אליהו לוי גדל בבית דתי-לאומי, והוא מגיע ממשפחת רבנים ידועה. סבו היה רבה הראשי של העיר תל אביב, הרב חיים דוד הלוי זצ"ל, ואביו הוא הרב שלמה לוי, ראש ישיבת ההסדר בקריית גת. בשלב כלשהו בחייו התקרבו לחסידות חב"ד והפך לחסיד של הרבי, "למדתי במקור חיים", נהייתי קשור מאוד לרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ), ומאוד נמשכתי לחסידות. בהמשך התחברתי לרב יצחק גינזבורג, לדרכו ולשיטה שלו, ומאז עבדתי הרבה בנושא של תורת הנפש, ייעוץ וחינוך. גם כתבתי ספר על מהלך החיים שלי שנקרא 'אהבה נפשי', שמתאר את כל הדרך שעברתי", הוא מספר.

הרב לוי מציין כי המלמדים בתלמוד התורה נבחרים בצורה דקדנית מאוד. "כל מלמד הוא אישיות ואנחנו בוחרים אותם בקפידה. הם כולם משכמם ומעלה. תלמידי חכמים שרואים שילחות בכל העבודה הזו. הם באים נטו מתוך מסירות לחזון, ומאמינים באמת שאפשר לייצר עולם שיש בו יותר תמימות ושמוחה", הוא מבהיר. "המוטו של תלמוד התורה מתבטא בשלוש מילים: תמימות, יראה ושמוחה. מתוך כך, אנחנו בוחרים מלמדים שמזוהים עם המסרים האלה".

מה הגישה החינוכית שמנחה את המלמדים?

"הגישה החינוכית שלנו חשובה ומשמעותית מאוד, כי אנחנו מאמינים שהחסידות נותנת ערכים שהם לא רק בעבודת ה', אלא מתבטאים גם בחינוך. לדוגמה, היכולת להתמודד עם קשיים של תלמידים בצורה נכונה: מצד אחד שלא אתן לו תחושה שהוא יכול לעשות הכול - וזו מידת היראה שהחסידות מדגישה, ומצד שני, כמה כל תלמיד יקר בעיני ה' ובעינינו. כשיש לתלמיד קושי אנסה להגיע אליו, לחוות איתו את הקושי ולנסות

הורים רבים מחפשים תלמוד תורה עבור ילדיהם. כזה שיגרום לילד לחזור כל יום שמח ומחויך, מלא בידע תורני, מלא באהבת התורה ואהבת ה' יחד עם רצון חזק להשפיע בעולם.

בשכונת הר נוף בירושלים פועל תלמוד התורה 'תורת חיים' של הרב יצחק גינזבורג, אשר הולך לאורו ובדרכו של הרבי מלובביץ'. הנכנס בשעריו יחוש בתוך זמן קצר שמדובר במוסד יוצא דופן.

הרב משה גנוט הקים את תלמוד התורה ועמד מאחורי החזון שלו, ובמשך שנים ארוכות הוא נוהל על ידי הרב שילה אופן ולאחריו ע"י הרב יהודה ראב.

הרב אליהו לוי, שנכנס באחרונה לתפקיד המנהל של תלמוד התורה, מסביר לנו על הגישה החינוכית המיוחדת. "עד היום הגישה בתלמודי תורה ובחינוך נחלקה לשניים: או שיש הרבה פחד מהעולם, ואז מדגישים כמה צריך להיסגר ולשמור את עצמנו - וזה בעיניי סוגר את הילדים ולא מחיה אותם, כי אני לא מאמין בחינוך מתוך פחד. ויש גישה הפוכה, של פתיחות יתר לעולם, שבסופו של דבר גורמת לאובדן התמימות הפשוטה של הילדים."

"הרעיון החינוכי של תלמוד התורה שלנו, המיישם את דרכו של הרבי מלובביץ', הוא

חדש: מצד אחד שומרים על התמימות של הילדים מתוך קשר מאוד פתוח עם המלמדים, אך זאת לצד מסר שאיננו חוששים מהעולם, כי אנחנו מביאים בשורה ויש לנו מה לתת לעולם", מוסיף הרב לוי.

כיצד זה מיושם בשטח?

"זה מתבטא קודם כול בלימוד חסידות בהעמקה וברצינות כחלק עיקרי ממערכת הלימודים, ובפרט לימוד שיחותיו של הרבי, שמוריד את רעיונות החסידות לישום בפועל בעולם. דוגמה נוספת היא ביישום הרעיון של 'חולין' על טהרת הקודש'. יש תלמודי תורה שבכלל לא לומדים לימודי חול, ואחרים שבהם דווקא יש דגש מורחב על לימודים אלה, לפעמים קצת על חשבון הקודש. אנחנו מבקשים שהכול יבוע מתוך הקודש. אם לומדים חשבון, אנחנו נספור הרבה פעמים כמה פסוקים או אותיות יש

הרב אליהו לוי, המנהל הרוחני של ת"ת 'תורת חיים': "המוטו של תלמוד התורה מתבטא בשלוש מילים: תמימות, יראה ושמוחה. מתוך כך, אנחנו בוחרים מלמדים שמזוהים עם המסרים האלה. הם באים נטו מתוך מסירות לחזון, ומאמינים באמת שאפשר לייצר עולם שיש בו יותר תמימות ושמוחה"

**ההרשמה לשנת תשפ"א ביעצומה לפגישה אישית עם הרב אליהו לוי יש לתאם מול הרב שילה - 052-3444191
maosime@gmail.com
או לרב צבי שרייבר בוואטסאפ - 058-7618199**

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמעטלמת בישראל

מקום ראשון
באיכות השירות

מעשינים

להוריד
מחירים

שרות מהיר
עד הבית

הסניפים
פתוחים

מזגנים בהנחות ענק!

התקנה בסיסית מוזלת ב 499 ₪

החל מ- 990 ₪

Coolair ELECTRA

מזגן עילי COOL AIR 28
BTU 24,050 קירור
BTU 24,400 חימום

במקום 3,290 ₪
2,990 ₪

קטלן יתושים חשמלי

PU-28
במקום 129 ₪
79 ₪

מזגן נייד
TORNADO
ELECTRA
Family
החל מ-
1,690 ₪

Gold Line
מאוורר העל
טורבו הוריקן
ALT-92BS
במקום 329 ₪
298 ₪

Bissell
שואב אבק - שוטף
אלחוסי 3 ב-1 ביסאל
CROSSWAVE
CORDLESS 2582N
במקום 1,990 ₪
1,790 ₪

morphy richards
מצנן אוויר נייד
AIR COOLER
מורפי ריצ'רדס
65470
במקום 449 ₪
399 ₪

מאוורר תקרה
בריזה לבן 42"
במקום 199 ₪
149 ₪

מאוורר
3 מצבים
עומד,
רצפה
ותלייה
PU-25
במקום 199 ₪
139 ₪

מאוורר
עומד 16"
615
במקום 99 ₪
69 ₪

dyson
שואב אבק
דייסון אלחוסי
V10 ANIMAL
במקום 2,190 ₪
1,790 ₪

PANTUM
מדפסת לייזר
אלחוסי
קומפקטית
PANTUM
P2500
במקום 399 ₪
299 ₪

SENSOR
מצלמת דרך סנסור כפולה
Sensor 2DC
מצלמה
דו כיוונית
במקום 299 ₪
199 ₪

אלקטרה
סוללת גיבוי
+ פנס אלקטרה
ELECTRA
PB5
5000 mha
במקום 55 ₪
19 ₪

JBL
מקול אלחוסי
JBL FLIP 5
במקום 399 ₪
329 ₪

אלקטרה
מיקרוגל אלקטרה
EMM100132WH
במקום 249 ₪
179 ₪

NUTRI
NINJA
נוטרי שייקר
חכם מקצועי
NINJA
BL480
במקום 599 ₪
399 ₪

Tefal
מגהץ קיטור
טפאל
לחץ קיטור 5.5 באר
SV-7030
במקום 799 ₪
699 ₪

Panasonic
מכונת
תספורת
פנסוויק
ER-GC20
במקום 119 ₪
89 ₪

NINJA
סיר טיגון
ללא שמן
1-1.4
נינג'ה
AF100
במקום 719 ₪
599 ₪

התחייבות
למחיר הזול
בישראל!

גם חבילות
מתחילים

גם 50%
TV

SHARP
מקרר שארפ
מקפיא עליון
481 ליטר
אינוורטר
SJ2269
מהדרין
2,990 ₪
במקום 3,290 ₪

Haier
מקרר 4 דלתות
האייר
472 ליטר
472
2,890 ₪
במקום 3,990 ₪

אלקטרה
מקרר
מקפיא עליון
אלקטרה
EL8601
849 ₪
במקום 1,390 ₪

אלקטרה
מקרר משדדי
אלקטרה
80 ליטר
6130
599 ₪
במקום 699 ₪

beko
מקפיא בקו
3 מגירות
נו-פרוסט
NO FROST
FN-1072
1,190 ₪
במקום 1,490 ₪

LG
מקרר 4 דלתות
גימור נירוסטה
544 ליטר
GR-8608S
מהדרין
5,990 ₪
במקום 6,190 ₪

SAMSUNG
מקרר טריפל
3 דלתות בנפח
ענק 652 ליטר
RF230NCTAWWW
ענק
5,890 ₪
במקום 6,290 ₪

SHARP
מקרר שארפ
4 דלתות
573 ליטר
אינוורטר
8520
מהדרין
4,490 ₪
במקום 5,290 ₪

beko
מקרר בקו
מקפיא תחתון
צבע נירוסטה
CN160235X
מהדרין
3,890 ₪
במקום 4,490 ₪

SAMSUNG
מקרר הפון
סמסונג
487 ליטר
RL4323RBAWWW
3,690 ₪
במקום 4,590 ₪

SIEMENS
מכונת כביסה
1-8 ק"ג
סימנס
WM12K260IL
1,990 ₪
במקום 2,090 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
בוש
1200 ס"מ
WAN2406GPL
7 ק"ג
1,790 ₪
במקום 1,990 ₪

SAMSUNG
מכונת כביסה
סמסונג
Eco Bubble
SJ4063
מהדרין
1,490 ₪
במקום 2,190 ₪

Whirlpool
מכונת כביסה
פתח עליון
וירפול
6 ק"ג
AWE6628
1,390 ₪
במקום 1,990 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח חזית
אלקטרה
5100
888 ₪
במקום 999 ₪

Blomberg
תנור דו תאי
בלומברג
משולב כיריים
נירוסטה
HDWN8133X
2,390 ₪
במקום 2,990 ₪

BOSCH
מדיח כלים
צרו - בוש
שקט במיוחד
SPS25CW00E
1,990 ₪
במקום 2,490 ₪

BOSCH
מדיח כלים
רחב בוש
SMS24AW00E
1,790 ₪
במקום 2,290 ₪

TOSHIBA
מדיח כלים
על השיש
טושיבה
DW 08T1/200112
1,890 ₪
במקום 2,290 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
8 ק"ג
אלקטרה
8950
999 ₪
במקום 1,650 ₪

AEG
תנור בנוי
עם טורבו
אקטיבי
BEE233101M
1,890 ₪
במקום 2,500 ₪

Sauter
תנור בנוי
סאוטר
פיקוד שבת
מובנה
3100
1,390 ₪
במקום 1,790 ₪

BOSCH
כיריים
אינדוקציה
בוש
חד פאזי
PUE611BB1E
1,690 ₪
במקום 1,999 ₪

Sauter
כיריים גז
זכוכית
קריסטלית
סאוטר
SHG6002B
999 ₪
במקום 1,490 ₪

אלקטרה
כיריים
קריסטלית
אלקטרה
MEH6025
699 ₪
במקום 999 ₪

KitchenAid
מיקסור מקצועי
קיצ'נאיד
קצרת נירוסטה
5KSM1751WH
1,690 ₪
במקום 2,290 ₪

Sauter
מיקסור
מקצועי
סאוטר
KM701S
799 ₪
במקום 999 ₪

NUTRI NINJA
נוטרי שייקר
חכם מקצועי
NINJA
CT641
599 ₪
במקום 999 ₪

morphyrichards
טוסטר אובן טורבו
36 ליטר
מורפי ריצ'רד
44454
399 ₪
במקום 599 ₪

KitchenChef
קומקום
חשמלי
תאורת LED
5230
99 ₪
במקום 139 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

PAYNGO.CO.IL | *5018

בתוקף עד 16.6.20 או/עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

גיבורי על יהודים

אבימאון

הסיפור של פיכאל נצר יפה ובדיוני
אפילו פכדי להיות פופצא. הוא נולד
בארצות הברית ובגיל שלוש עבר
ללבנון וגדל כדרוזי. בגיל אחת עשרה
חזר לארצות הברית. בגיל תשע
עשרה דורג בין עשרת ציירי הקופיקס
הטובים ביותר בארצות הברית,
התאהב ביהודים, נדד עם תנ"ך ביד
עד שסבתו גילתה לו שהוא יהודי. הוא
נתקע בלבנון בפלחפת שלום הגליל
ובסוף התגלגל עד לעפרה.

מ

יכאל נצר, אחד האנשים הכי רוחניים שמתהלך בארצנו. הוא לופת ביד אחת מקל חרוץ נדודים וביד השנייה עיפרון פחם. שערו האפור וזקנו הארוך מתבדרים ברוח, כשהוא נודד מעיר לכפר, מחוף למדבר. בכל מקום הוא מצייר את דיוקנו של כל מי שנקרה בדרכו. בציורי העיפרון והפחם כל עובר אורח הופך להיות יותר יפה ויותר מואר. כאילו היה גיבור על.

הסיפור של מיכאל יפה ובדיוני אפילו מכדי להיות מומצא. הוא נולד בארצות הברית ובגיל שלוש עבר ללבנון וגדל כדרוזי (הדרוזים קדמו לאיסלם אבל העמידו פני מתאסלמים מאימת החרב. מיכאל מספר כי גם בילדותו וגם היום, האיסלם מחשיב אותם לכופרים. הם אינם נחשבים לערבים - בדומה לצ'רקסים). הסביבה אדוקה אבל המשפחה חופשית. בגיל אחת עשרה חזר לארצות הברית. בגיל תשע עשרה דורג בין עשרת ציירי הקומיקס הטובים ביותר בארצות הברית והיה אחראי על שלב הפנסלינינג [שלד הציור בעיפרון], בציורי הקומיקס של חברות הקומיקס הגדולות - מארוול קומיקס ודי. סי. קומיקס - שיצרו את סופרמן, ספיידרמן, באטמן וכל גיבורי העל.

רוב מוחלט של הציירים, התסריטאים והאמנים הגדולים בתעשייה הזו היו יהודים. עם מזור ומשונה שהימים אותו. בהפסקות הצהריים, על עיתון יומי וג'וינט הם דיברו על תנ"ך ועל מהפכות פוליטיות. ובכלל, כל הדיבור של היהודים היה שונה. זה עשה אצל מיכאל רושם עצום והוא החליט לקנות תנ"ך. עם התנ"ך הוא יצא למסע נדודים לאורכה של ארצות הברית, במהלכו סבתא שלו גילתה לו סוד שמור - אני יהודיה וגם אתה. הוא חזר ללבנון, משם עלה לארץ, הוכר כיהודי ובמקביל הסתער - בעדינות האופיינית לו - על התורה. הוא הקים משפחה ביישוב עפרה, למד שנים רבות והוגה לאחרונה בכתבי הרב אשלג. כמו שפתחתי, בשנים האחרונות הוא נודד לאורכה ולרחבה של ארץ ישראל ומצייר את כל מי שנקרה בדרכו. אחרי רבע שעה של ציור כל אחד הוא גיבור על יהודי.

זכינו לארח את מיכאל אצלנו בבית 'משפחה מזמינה - בית פתוח ביפו ליצירה ויהדות', בחנוכה האחרון, חג הגבורה. מיכאל בא לספר ולצייר. הערב נמשך לתוך השעות הקטנות של הלילה. מיכאל נשאר לישון אצלנו והלך לדרכו בבוקר, אבל הלב ביקש להמשיך. אני צולל איתו לשיחה בראשיתה של תקופת הקורונה על מאורעות התקופה, על העומק הרוחני של גיבורי העל והסיפור האישי שלו.

גיה קורה בקורונה

מיכאל תגיד, מה קורה בקורונה?

מיכאל: נראה שמה שעולה מתוך הקורונה קשור בשורש היותנו יהודים. הבשורה שאנחנו מביאים לעולם היא לא רק על קיומו של השם ולא רק על פועלו. הבשורה היא שאנחנו, היצורים, לא צריכים את כל העולם הזה. לא ביקשנו לבוא לפה, זה צורך של השם. מה שקורה בתכנית שלו זה לתת לנו תחום של בחירה כדי להחליט האם אנחנו הולכים בדרכיו או לא. רוב העולם, כולל אותנו במדינת ישראל, מתעסקים, לרוב, בצרכים של עצמנו. באה המגפה הזו ופתאום היא מציבה אותנו במצב של: אתם חושבים שאתם צריכים את כל זה? לא, אומר השם, זה אני שצריך אתכם.

אני לא מבין למה אתה מתכוון.

למה אנחנו עושים מה שאנחנו עושים? זאת השאלה הגדולה שכל העולם והגויים עוסקים בה: מה אנחנו עושים פה? מה משמעות החיים שלנו?

אנחנו עושים את מה שאנחנו צריכים לעשות.

נחשוב רגע מה זה 'הצרכים שלנו'? אנחנו צריכים לאכול, לשתות וצריכים קורת גג וכו'. אנחנו צריכים כמה דברים בשביל עצמנו, בתוך מסגרת כלשהי. אבל לא אנחנו יצרנו את מציאות הצרכים, אז הם לא באמת שלנו. כשאנחנו עושים את מה שאנחנו צריכים בשביל עצמנו - זה נתן לנו את הכוח לעבוד את השם. זה נדוש אבל נכון.

מה שקרה במרוצת הדורות, זה שהשתרשה תפיסה שאנחנו מתקדמים בחיים מתוך מחשבה והרגשה עמוקה שכל מה שאנחנו עושים בעצם - ואנחנו עושים 'את מה שאנחנו צריכים' - זה להבטיח את הקיום שלנו. אבל זה לא העיקר. העיקר בחיים זה את מה שהשם צריך.

ולמה זה ככה?

יכול להיות שחז"ל חשבו - ובצדק במצב הגלות - שהדרך היחידה להשאיר את העם מלוכד ומקיים את המצוות, זה כשהוא יבין שהוא עושה צורך של עצמו, בעולם הזה או בעולם הבא. יכול להיות שזה בגלל שחשבנו שהשם לא צריך את המצוות. זאת תפיסה משורשת: השם לא צריך שום דבר, הוא הרי 'הכל יכול'. מסתבר שזה לא לגמרי מדוייק. אם הוא לא צריך, אז למה לו להביא אותנו לעולם הזה אם הוא 'לא צריך את הטובות' שלנו?

אבל הוא אומר שיש לו תאוה לדירה בעולם הזה התחתון. מהי תאוה? מי צריך דירה? אדם רווק למשל, לא צריך דירה. הוא יכול לגור בפנימייה, בדירת שותפים ובכל מקום. כשאדם אומר 'אני רוצה שנבנה בית יחד' - האם הוא אומר לאשתו לעתיד, ניקח פטיש ונבנה? לא. הוא מבקש את ידה לשותפות נצח. כך גם השם מבקש את ידינו. אז מי זה שצריך פה? אם אני לא ביקשתי להיוולד ולא קבעתי את תנאי הקיום שלי, אז איך פתאום אני תקוע במיליון דברים שאני צריך לעשות בשביל להתקיים?

מה שקורה עם המגיפה זה שהיא באה להעיק ולעצור את הכל ולו לפרק זמן קצר, כדי להחזיר

ועכברי - לדרוף אחרי הזנב.

נכון, אבל לכל אחד יש צורך א-לוהי בקיום שלו בעולם הזה. אין כזה דבר כבנאדם שהוא שחקן משנה. אולי הייעוד והצורך עוד לא התממש, אבל השם צריך כל אחד ואחד. הוא זקוק לזה כדי להשלים את הבריאה שלו ובוזה הוא תלוי בנו. זה דבר כל כך גדול ונשגב כשאתה חושב עליו, שזה מוריד את עול הקיום מעצמך, ואתה מבין שהקיום זה לא הצורך שלך - זה הצורך שלו.

תמיד חשבת ככה?

לא. תמיד הלכתי בכיוון אבל זה התחדד מאוד בשנים האחרונות. אינני אוהב להשתמש במילה 'קבלה' כי זה נשמע שאני הולך לכיוון מיסטי מדי, אבל בגדול מי שפוגש בקבלה וחסידות לומד את הדברים האלה.

מה זאת אומרת 'תמיד היית בכיוון'? אני שומע אותך מדבר על זה בלהט מיוחד, ואני שואל את עצמי מה קרה שהתורות האלה מדברות אליך ותופסות, מלא אנשים עברו ליד זה ולא הזדעזעו כל כך.

אחת המחשבות הראשונות שלי כילד, אחת ההשגות הראשונות, אני לא זוכר אם זה היה בגיל שלוש או ארבע, היתה שהבנתי בצורה מוחשית שאני חי בעולם הזה כמו כולם אבל יש מעבר. באותו הרגע הבנתי שיש הרבה מה לעשות כאן. כמו בכל תהליך של התפתחות, לאורך הדרך יש השפעות ויש תקווה שכל ההשפעות החיצוניות יובילו אותך לחדירה יותר פנימה לתוך עצמך.

אין זה בא אצלך לידי ביטוי בתור ילד?

בתור ילד נסחפתי אחרי התרבות והעולם שחייתי בו. אני לא יכול להסביר איך נמשכתי לציור וגיבורי על, אבל היה משהו ברעיון של גיבורי על כילד שפשוט תפס אותי, זה לא הגבורה

וכוחות העל, אלא הרעיון שחבוי בסיפורים

האלה. לאנשים האלה אין מה לעשות

בחיים חרץ מלהציל את העולם,

ללכת לחפש איפה צריך

להיטיב, איפה יש רשע

שצריך להילחם בו. זה

הסיפור שלהם וזה מה

שהם עושים. זה דומה

קצת לאברהם אבינו,

כשהשם בא לאברהם,

הוא עונה לו 'הנני'. מה

זה 'הנני'? הוא אומר: 'כן.

אני פנוי. אין לי מה לעשות

פה. לא ביקשתי להיות פה. זה לא

אם
אני לא ביקשתי
להיוולד ולא קבעתי
את תנאי הקיום שלי, אז
איך פתאום אני תקוע במיליון
דברים שאני צריך לעשות בשביל
להתקיים?

ולעורר אותנו לשאלה: מה אנחנו עושים פה? אם עכשיו אתה לא יכול לסדר את הדברים של עצמך - לא כמו שהיה בכל יום קודם, כשהיית קם בבוקר והולך ועושה ועובד וכל החיים שלך היו סביב שמירה על הקיום שלך; אז אם אי אפשר עכשיו לעשות את זה, והקיום ימשיך להתקיים, זה יפנה אותנו לשאלה: מה אנחנו עושים מעבר לקיום של עצמנו?

אתה אומר - התכנית הייתה שאדם יעסוק בקיום שלו במינימום ההכרחי, אבל התפאורה השתלטה על ההצגה. כבר לא עוסקים בעבודת השם. ואפילו עבודת השם כעצמה עברה נימוק מחודש שהיא כאילו בשבילנו. גם כשאדם עובד את השם - הוא כעצם עובד את עצמו ועסוק בצרכיו. ועכשיו, כשלא רק האדם הפרטי אלא קיום האנושות כולה מצוי בחרדה ובארעיות ואין לאדם אפשרות להשתקע בעסקים ובתכניות שלו - הוא יידרש לשאלה לשם מה הכל קיים.

בדיוק. צריך להבין שבשורה התחתונה זה השם שמספק את כל צרכינו. והמגפה באה להזכיר לנו את העניין הזה, כדי להקל עלינו להתפנות אליו.

אין לי פה לעשות פה

אם נתבונן רגע ברעיון של גיבורי על - מדובר באנשים שמשולבים בחברה נורמלית ולא עסוקים רק בטובת עצמם. הם כל הזמן עסוקים בדילמה ובמתח בין מה שהם מחויבים לעצמם ובין מה שמוטל עליהם בשביל תיקון העולם והחובה הגדולה כלפי האנושות. אולי באמת הרעיון של גיבורי על - יש בו יסוד מאוד יהודי: מישוהו שאומר שהוא חצוי בין ההצטרפויות הקטנות שלו לבין משימות מאוד גדולות.

הרעיון של תיקון עולם מכניס לאנשים לראש סטנדרטים

בלתי אפשריים ועצומים, שסתם אדם רגיל שהולך

לעבוד וחוזר לביתו ויוצא לנופש לא חושב עליהם.

דמיין לך למשל שבא מישוהו ודופק אצלך בדלת.

אתה פותח ועומד שם עני שאומר: 'אני רעב, יש לך

משהו בשבילי לאכול?' מה מניע אותך לתת לו

משהו לאכול? יש לו צורך מדי, האם ייתכן

מצב שתגיד לו 'תשמע, אני לא צריך את זה

עכשיו, ותסגור את הדלת? ברור שלא אתה

צריך את זה.

כשהשם בא ואומר 'אני צריך אותך' ואתה

לא מתפנה אליו, כי יש לך חיים ואתה צריך

כל מיני דברים - במידה מסוימת זה נכון, אתה

לא צריך את זה ואנחנו לא

צריכים להיות פה. אם הייתי

רוצה להיות פה - הייתי נכנס

למשא ומתן עם השם על איך

לבוא לפה, אבל הוא יתברך

בכלל לא שאל אותי. זה

נכפה עלי. על כולנו.

הצורך הזה של הקיום שלנו,

הוא לא רק לבוא ולומר 'אני

צריך לעבוד, כי אני צריך

לאכול ואחרת לא יהיה לי

בית ואני אמות ברחוב'. האם

אלו החיים? האם זו יכולה

להיות משמעות החיים?

כל החיים לנסות לחמוק

מהמוות? זה לא נשמע נכון,

ראוי ואנושי. לא בשביל זה

אנחנו חיים.

אם נדמה את זה לגיבורי

על, יש גיבור על שבאמת

החיים שלו ראויים לחיותם

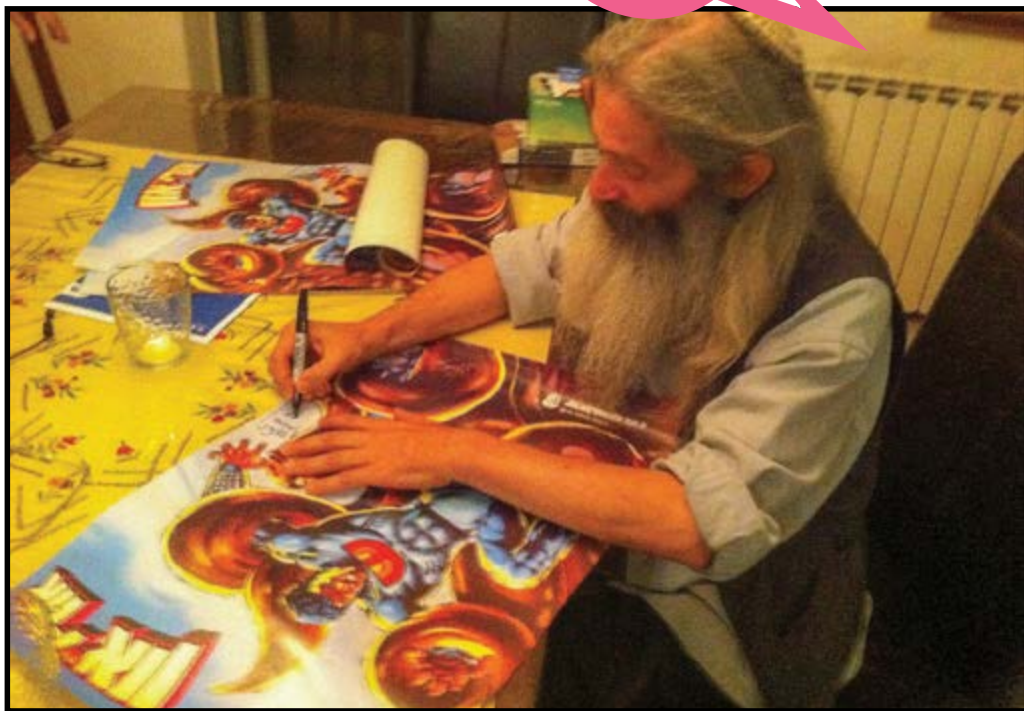
ומצדיקים 'סיפור', אבל כל

האנשים שברקע שאותם

הוא מציל, כל מי שאין לו

משימה גדולה יותר מהחיים

שלו, זה משהו מאוד עלוב

להיות מי שהן, כמו סופרמן.

סופרמן נפל לעולמנו מכוכב אחר. אם הוא היה רוצה לחיות את החיים שלו, הוא היה יכול להסתיר את עצמו, להיות ספורטאי חזק מאוד ולא להתעסק ב'גבורת על'. אין אילוף. לא קרה לו משהו במשפחה כמו לבאטמן שהוריו נרצחו בפניו כשהיה ילד והוא סוחב כל החיים את הצורך ללחום בפשע. או ספיידרמן, שראה כיצד אותו שודד שהתעצל ללכוד, רצח את דודו המאמץ. לסופרמן לא היה סיפור רקע כזה. מה שגרם לו להחליט להילחם ברע, זה מפני שזה הטבע שלו. 'טבע הטוב להיטיב'.

זה אמנם גורם לו להיות קצת לא אנושי...

כן ולא, לכן הוא אחת הדמויות שקשה ביותר לכתוב ולשרטט נכון.

אחת הנפילות הגדולות של הסרטים האחרונים שלו, זה שהבמאי רצה למחוק את התכונה העמוקה הזו שהוא מטבעו, בפנימיותו, טוב, שהוא לא כתפיסת האדם המודרני, המבוססת על חשיבות עצמית לפני הכל. הוא רואה שיש לו את הכוחות והוא יכול לחיות את החיים שלו באלמוניות ולנסוע לחלל ולהינות מהכוחות, וביסוד אין לו שום צורך להתעסק בלוחמה ברשע והצלת העולם. הוא קיבל חינוך טוב מההורים שאימצו אותו, אבל יש משהו טוב אצלו באופן יסודי, כי זה הוא. בסרטים האחרונים לא הצליחו להפנים את הרעיון של מישהו שרוצה לעשות טוב בלי לרצות משהו בחזרה.

אגב, בראשית דרכו של סופרמן הוא לא היה כזה כל יכול, עם הזמן וההתפתחות של הקומיקס סופרמן הפך לגיבור בעל כוחות על אינסופיים. הוא היה גיבור העל הראשון, לפניו לא היו גיבורי על עם תכונות פנטסטיות כאלו, כל הגיבורים לפני סופרמן היו בלשים או לוחמים. פתאום בא הדבר הזה, ובתזמון מיוחד: החוברת הראשונה יצאה בין השנים 38-39, בראשיתה של מלחמת העולם השנייה. קצת אחרי נפילת הכלכלה האמריקאית בשנות ה-20 סופרמן נרתם למלחמה. כשאבק המלחמות התפזר והתחילו לבנות את העולם מחדש, סופרמן כיכב למעלה והוא היה ההשראה לכל הגיבורים שבאו אחריו.

ואתה מחבר את סופרמן לעבודת השם.

כשאנחנו מדברים על סופרמן - אנחנו מדברים על עצמנו. אנחנו חושבים על כל המגבלות שיש לנו, על צרכים שצריכים לטפל בהם, שעליהם שוחחנו בתחילת הראיון. אנחנו מבינים שהם לא חלק יסודי ולא חלק שורשי מהקיום שלנו. הרצון של סופרמן להתגלות ולהיות סופרמן, להיות טוב מקורי, בלי סיבה, בלי סיפור ברקע, הרצון הזה הוא מעבר לדמות הפנטסטית, הרצון הזה הוא אנושי לגמרי.

העולם היהודי שלנו מתנהל על אמות מידה כאלו שאומרות - תקריב את

בבוקר הראשון, כשהתעוררתי ואמא כבר הייתה בעבודה, ראיתי את סבתא פתלהכת בסלון, כאילו מחכה שאתעורר. היא הייתה מאוד רצינית, כמעט פודאגת. לאחר כמה דקות עמדה מעלי ואמרה שהיא מבינה מה אני מחפש בחיים כי היא יהודייה במקור ואופצה על ידי משפחה דרוזית.

העולם שלי, זה העולם שאתה יצרת. כל מה שחסר לי זה לדעת מה אתה צריך ממני - זה היהנני'.

אני נזכר בסצנה חזקה בסרט הראשוני של ת'ור. הוא מין נסיך מהמיתולוגיה הנורדית, שמגיה מכוכב לכת אחר, אוחז בפטיש עצום. הוא נופל באיזשהו מצפה ששייך לחוקרת אסטרונומיה ולאבא שלה. האבא מנסה לגשר על הפער בין העיניים המדעיות שלו, שלא מוכנות לקבל אגדות, לבין אגדה שבעל כורחו הוא חלק ממנה. האסטרונומית מאוהבת בת'ור. ת'ור מנסה לחזור לכוכב שממנו נפל ואבא של האסטרונומית חושב שהוא סתם איזה הומלס מטורלל. הוא מזמין אותו לבר, ועל כוס בירה הוא נותן לו 'שמוס': 'אני יודע שאתה מרגיש שנפלת מכוכב אחר ואתה לא מוצא את המקום שלך בעולם. זו תחושה שכולנו מרגישים פה ואתה מרגיש תלוש ולא שייך ומתגעגע.

בכל מקרה, אם אתה אוהב אותה - תעזוב אותה'. מה שמאוד קוסם בדיאלוג הזה שהוא ממש דיבר איתו בדיבורים התיאורטיים האלה של תכלית ירידת הנשמה לעולם. זה רגע שבו הצופה מזדהה מאוד עם הגיבור. מזכיר לי את הניגונים החסידיים סביב הפתגם: 'מפני מה ועל מה ירדה הנשמה למטה?' מה אני עושה פה בכלל? איך נקלעתי לפה? לפעמים אני רואה מריבות של פוליטיקאים, או טפסים ביורוקרטיים אינסופיים ואומר לעצמי - מה אני עושה פה? לא ביקשתי את זה! תקחו אותי מפה!

בדיוק. לקומיקסים של שנות ה-70 הייתה השפעה חתרנית על התרבות והרוח האמריקאית. דורות של ילדים חונכו על זה הרבה לפני שעלו הסרטים למסך הגדול וזה נהיה פופולארי ואהוב. זו הייתה תעשייה קטנה ונרדפת. הרשויות אמרו שזה לא חינוכי וניסו להוציא אותם מחוץ לחוק בשנות ה-50, בטענה שזה גורם לאלימות. הרבה קומיקסים מז'אנר האימה נעלמו עם השנים. מה ששרד בסוף זה בעיקר הקומיקסים של גיבורי העל. לכל השאר לא נשארה הצדקה. כל הז'אנרים האחרים כמעט נפלו, אבל כאן צץ פתאום האדם במיטבו, כשהוא כאן כדי לשרת את הכלל.

להיות סופרמן: טוב בלי טראופה

מי הגיבור שאתה הכי אוהב? למי היה לך קשר מיוחד?

את באטמן ציירתי הרבה והייתי מאוד קשור אליו, אבל הוא לא אוהב עלי מכולם. האמת, שאני נוטה לאהוב יותר דמויות שלא היתה להן סיבה

עצמך למען העולם של בוראך. התורה שלנו אומרת את זה בביורר - היא אומרת 'עבדו את השם'. כאן יהודי שומע את זה ופתאום חוזר להסתבך עם עצמו. ברגע שאתה אומר לו 'עבדו את השם' הוא מתחיל להסס ואומר 'רגע, יש לי חיים פה, יש לי הרבה הצטרפויות, מה זה 'עבדו את השם'? זה מפריע לי בחיים שלי...'. ואם הוא מסתבך עוד הוא מתחמק בשם התיאולוגיה - 'איך יכול להיות שהשם מבקש שנעבוד אותו אם הוא לא צריך את זה! אז למה לעבוד אותו?'

שני העקרונות הכרחיים: להגיד שהשם לא צריך זה גם הכרחי, כי אחרת אתה הופך אותו יתברך לנזקק חלילה. ולהגיד שהוא יתברך צריך את העולם ואת עבודתנו זה גם הכרחי, כי אחרת הכל חסר פשר. יש לנו הכרח לתפוס את החבל ולמתוח אותו לשני קצוות מנוגדים.

העובדה שהעולם הזה חיוני להשם לא מפחיתה משלמותו ולא הופכת אותו לנצרך. כמו אדם שמסודר עם בית ועבודה והקיום שלו שלם, אבל הוא צריך לחלוק את החיים עם אשה. זה רק מוסיף לשלמות החיים שלו על הקיום השלם שיש לו. כך זה עם השם.

גיבורי על יהודים

אני חש שהסיפור שלי הוא סיפור של כל יהודי עם הזיקה להשם שקשה להתעלם ממנה לכל החיים. הרי למה יש לנו זיקה להשם יותר מכל הגויים?

לא יודע, אני לא חייתי מספיק בין גויים כדי לנמק את האמירה הזו מניסיוני. אתה באמת חושב שליהודי יש יותר זיקה מכל הגויים? בתור אחד שחי עם דרוזים בלבנון ועם גויים באמריקה, אתה חושב שליהודי פשוט יש יותר זיקה מכל הגויים שגדלת בקרבם?

אני אגיד לך איפה ראיתי, אבל קודם כל אבהיר נקודה שאני מאמין בה: יש לנו זיקה כי נשמת היהודי היא חלק א-לוה ממעל. הוא יתברך לקח חלק מהאינסופיות שלו והלביש אותה בגוף של היהודי. אצל שאר העמים זה לא חלק א-לוה, אלא הוא יצר את הנשמות בהשתלשלות האורות והספירות. אין להם משהו מעצמותו של השם.

ראיתי את זה עם חברים בניו יורק כשהתחלתי לעבוד בקומיקס. לא הכרתי יהודים עד שבאתי לניו יורק. היו מעט יהודים בדטרויט ובטח שלא היו יהודים בלבנון. בניו יורק נחשפתי ליהודים וראיתי בהם משהו אחר, משהו יותר אנושי, ובה בעת - ראיתי בהם משהו שמרשה לעצמו לא להיקבע למוסכמות שסובבות אותו.

למשל, כשהגעתי לסטודיו, היה שם בחור צעיר שקראו לו ג'ורג' רובנשטיין. הוא היה בן שבע עשרה ואני הייתי בן תשע עשרה. הוא עבד שם כעוזר. כשקיבלתי את העבודה הראשונה שלי, הוא התלבש עלי כי הוא רצה לעשות את שלב הדיו על שלב ציורי העיפרון שלי, במקום שזה יהיה מישוהו מקצועי ומנוסה שעובד כבר הרבה שנים. הוא רצה להציג את העבודה שלו בדיו על ציורי העיפרון שלי. חששתי מאוד ולא רציתי. זו הייתה העבודה הראשונה, ורציתי מישוהו מקצועי שיחמאי לה ולא טירון שיעשה עליה סיבוב ויתפוס עלי טרמפ. כך חשבת בהתחלה. חלק מהטענות שלו היו בדיוק בעניין הזה. הוא אמר - איך אתה יכול לדעת שזה יהיה לך טוב עם אנשים שהם מקצועיים, אבל אין להם את הלהט שקיים בי? אני חייב להוכיח את עצמי!

אני רואה את העבודה שלו ומתרשם: הוא באמת טוב ויכול לעשות. אבל עדיין חששתי כי לא היה לו שם מוכר. ואז הוא אמר לי: 'ונניח תביא מישוהו מפורסם, איך אתה יכול לדעת שאני לא אעשה עבודה יותר טובה?' אמרתי לו: אני לא יכול לדעת. ואז הוא אומר לי: 'נכון, רק אלוקים יודע'. זה זעזע אותי. אחר כך השתכנעתי והוא הפך לאחד מאמני הדיו הגדולים בתעשייה.

למה השתכנעת?

אני לא יכול לספר את זה אחרת, אז תסלח לי. הרגשתי כאילו נגעה בי יד השם. הרגשתי שהוא אומר 'אני רוצה אותך בשביל משהו, קום, עזוב, לך למדבר ושם אדבר איתך'.

הוא היה בחור חילוני לגמרי. כלל לא היו לו גינונים של אמונה או דת.

אבל גם המוסלמי אומר אללה אכבר?

נכון, ההתייחסות ל'אללה' מושרשת חזק מאוד בשפה הערבית, אבל הם אומרים את זה בדרך אגב, בשגרת הלשון הרגילה, לא בקונטקסט כזה, לא כנימוק מפתיע ולגיטימי באמצע שיחת חולין. ג'ו שלף את א-לוהים רק כשלא הייתה לו אפשרות להסביר את עצמו אחרת.

אגב, בלבנון בגיל ארבע, הייתי שומע אנשים אומרים כל הזמן אללה - אינשאאללה - הלוואי, אלחמדלילה - אללא קרים, ועוד ועוד. אני הייתי רק בן ארבע - התרשמתי מאוד וחשבתי לעצמי, מי זה הטיפוס הזה שכולם מדברים עליו ומעולם לא ראיתי, הוא חייב להיות מישוהו חשוב מאוד. בכל התרבויות משאירים את הדברים שאין עליהם שליטה בידי השם.

הנה זה גם אצל תרבויות אחרות! מה מיוחד ביהודים?

אם אני אומר משהו בשם השם כדי לקדם את האמונה שאני מאמין בה - זה לא אותו דבר.

גם הוא קידם את הקריירה שלו!

הוא העמיד אותי בפני המציאות הזאת, שזה לא הולך לפי המעמד והמוניטין. זה שיש לו שם יותר גדול זה לא אומר שהולך להיות לך טוב. ואת זה הוא נימק בידיעה של מציאות השם. זה היה עמוק ומפתיע.

כלומר, זה שבבת אחת ראית שהוא לא מתרשם ממוסכמות, וגם שהוא הזכיר את אלוקים לא מתוך סתם אמירה, אלא מתוך אמונה פנימית כזאת.

כן, אבל הוא רק דוגמא קטנה שאני זוכר כרגע. הוא לא היה היחיד שם, קרוב ל-70% מהאנשים שהיו בסטודיו היו יהודים. נתח די גדול מהאנשים שהיו בתעשייה, העורכים, המו"לים והאמנים. פתאום אתה נמצא בתוך תעשייה קטנה, נרדפת, שבקושי שורדת. אנחנו מרוויחים גרושים, כולם שם לא יכלו להתקיים ולצפות לחיים נורמליים. בשביל לחיות כצייר קומיקס אתה צריך לעבוד 14 עד 16 שעות ביום, וגם אז לא יהיה לך מספיק ולא תצליח לגור בדירה שכורה משלך, למשל. בשנים הראשונות הייתי תמיד צריך שותפים. במצב הזה, אתה רואה

לציון
75 שנים
לניצחון על גרמניה הנאצית

צילום כריכה: Shutterstock.com / Dmitrijs Mihejevs

הופיע!

מגילת השואה והתקומה

מאת ד"ר חגי בן ארצי

מבצע לרגל ההשקה
כל מגילות ד"ר חגי בן ארצי
עכשיו במחיר מיוחד

39 ₪
במקום 49 ₪

3 ב-99 ₪

סקירה היסטורית תמציתית של ימות השואה תרצ"ג-תש"ה | 1933-1945,
מתוך הפניית מבט אל ההקשר הרחב של תהליכים אשר התרחשו באירופה
ורדיפת יהודיה עוד לפני תקופה זו. מתוך מבט יהודי-אמוני-חינוכי ברוח
בית מדרשו של הרב קוק ותלמידיו.

'מגילת השואה והתקומה' מצטרפת לסדרת
המגילות ההיסטוריות בהן פורש ד"ר חגי בן
ארצי, בסגנון קולח ומרתק, את תולדות עמנו
מתוך מבט היסטוריוסופי-אמוני ייחודי ומרתק.

אשתר & more

להזמנות כנסו לאתר ההוצאה: www.beitel.co.il | שיחת חינם: 1-801-700-201

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

ניתן להשיג ברשתות
ובחנויות הספרים
המוכרות

אצל החברה היהודים שהקיום הזה פחות מעניין אותם, כל שאלת הקיום לא מרגשת אותם כל כך. כל הצרכים שבני אדם מטורללים מהם. כל אחד שם הוא גיבור על קטן. הוא לא מרוויח הרבה אבל נהנה מאוד לשבת ולהמציא סיפורים ולצייר אותם.

לך לך

אז קיבלת את הרושם שחיי העולם הם לא א גרויסע מציאה. ומה קרה אז?

אחרי שנתיים ראיתי והרגשתי שזה לא הייעוד שלי להמשיך בדרך הזאת. הגעתי להבנה שצריך לשנות פאזה, אבל עדיין חשבתי שהקומיקס הוא כלי פורה להעברת מסר ולהשפעה לטובה על העולם. עברה עוד איזה חצי שנה, בשנת 77, שבה נהייתי מאוד שקט. כמעט ולא השתתפתי בכל חיי התרבות והחברה שהיו שם. אני מגיע למסקנה פנימית שצריך לשנות את החיים. היה לילה אחד בגיל עשרים ושתיים, לפני שהבנתי את המגבלות של עצמי [משתתק] מה קרה באותו הלילה?

אני לא יכול לספר את זה אחרת, אז

ואז יהיה לי תהליך יותר קל? אבל הבנתי מתוכי שזה נוגד את כל הרעיון שהיה, שאם השם רוצה לדבר ולהגיד לך משהו, הוא ידאג לך בדרך. באותו יום החלטתי שזה מה שצריך לעשות, ועכשיו. כמו בסיפור של היציאה ממצרים. אצלי זה היה סיפור מאוד עמוק ורגשי, לנדוד במדבר ארבעים שנה כשאין לך אלא רק את הבגדים שלבשת. הרגשתי צורך לשים את עצמי במצב דומה כדי לראות האם הוא יתברך נמצא שם, כדי לראות האם הוא קיים, האם הוא מדבר איתי, האם הוא מראה לי משהו.

אז הגעתי לסן פרנסיסקו, ואחר כך ירדתי לחוף לסן קלמנטה שזה בדרום קליפורניה. כבר בדקתי את המפות ובדקתי את האזורים, ומסן קלמנטה אם אתה הולך שעה מהחוף אתה כבר במדבר. עליתי למדבר והתחלתי לקרוא.

ישבתי שם כמה שבועות. היה קצת מזון, אוכל פה ושם. היו שדות עם עצי פרי ועוד כמה דברים לאכול מהם בקצה המדבר. היה אפשר ככה להתקיים. מים היו בשפע, אתה הולך עשר דקות ויש לך נביעה.

שרדתי שם במשך כמה שבועות, לא אכלתי הרבה. לקחתי איתי שקית גרעינים. היו שם גרעינים כמו שלנו השחורים, זה משהו שלא ראיתי בניו יורק וזה שונה מהגרעינים של לבנון הקטנים והלבנים. ידעתי שהגרעינים הם ממשפחת הכוטנים שזה מאוד מזין ויכול להחזיק אותי. כשהייתי רעב התחלתי לנדוד ותמיד מצאתי משהו, אם זה עצי פרי, עלה, אם זה עשבים מסוימים שידעתי שאפשר לאכול אותם.

במצב שהייתי בו לא היה לי כזה צורך או רעב, הייתי בסוג של התעלות. צריך להבין גם שבימים הראשונים לשהותי שם קראתי את רוב התנ"ך והגעתי לנבואת דניאל על קץ הימים, בפסוק הראשון, בפרק י"ב, מופיע שם שם שהוא מאוד מוכר. 'ובעת ההיא יעמוד מיכאל'. רק הימצאות שמי בהקשר הזה, במצב שהייתי בו, וחיפוש אחר 'מה אתה רוצה ממני?' שינתה את כל החיים מאותו הרגע. גם היום, 40 שנה אחרי, אני לא יכול לנתק את זה מתוכי, אני מחובר לדבר הזה ואני רואה שזו הסיבה שלמענה אני כאן, ועדיין לא לגמרי מצליח להכיל את היקף המשמעות שבה.

ומה קרה אז?

חזרתי לניו יורק ועשיתי הרבה בלאגן בעולם הקומיקס, עם סוג של עבודות קומיקס שבאות לסדר את ההיסטוריה האנושית ממבט תנ"כי - כאילו יש אדם שבא בשם השם לעולם, כבימי הנביאים שאהבתי לקרוא עליהם. יום אחד נכנסתי למו"לית של די.סי. קומיקס כמעט בכוח, מבלי לקבוע איתה פגישה. היא היתה מקורבת לסטודיו שעבדתי בו, ואהבה אותי, דאגה להרבה דברים שהייתי צריך כצייר מתחיל. שמתי לה עבודה חדשה על השולחן, אמרתי לה: הנה 3 ציורים ברצף, והנה כותרת והנה כל מיני, קחו ותדפיסו את זה ותרוויחו יותר מכל דבר אחר שאתם מוכרים היום.

איך היא הגיבה?

ההתפתחות הזו כמובן סילקה אותי מהתעשייה, הפכה אותי לסוג של משוגע בעיני רוב הסביבה. לא היו לי כלים אפילו להסביר למה ואיך. לא היה לך כלים לאורות של עצמך.

לא היו כלים לפנימיות המתפתחת, הייתי צעיר שבגדול עוד לא מבין לגמרי מה קורה פה. לקחתי את זה רחוק מדי ומהר מדי. ידעתי בוודאות שזה יפיל אותי מאוד חזק, אבל לא היתה ברירה כי מה שקרה לי בפנים

אני
לא זוכר אם
זה היה בגיל שלוש
או ארבע, כשהבנתי
בצורה פוחשית שאני חי
בעולם הזה כמו כולם אבל
יש פעבר. באותו הרגע
הבנתי שיש הרבה מה
לעשות כאן.

תסלח לי. הרגשתי כאילו נגעה בי יד השם. הרגשתי שהוא אומר 'אני רוצה אותך כשבילי משהו, קום, עזוב, לך למדבר ושם אדבר איתך'. זאת היתה התחושה, והיא הייתה חזקה וודאית יותר מכל דבר אחר שהיה בי אז.

הפרק הזה הוא שינוי גדול בספר של החיים. המוכנות לוותר על הקריירה שהתחלתי בה בשנתיים אלה, כל מה שעליתי וטיפסתי, הוציאה אותי למדבר ושם התחלתי לקרוא את התנ"ך קצת יותר לעומק.

אז בגיל 22 כשאתה מוגדר בין עשרת הציירים הגדולים של הקומיקס ומהבולטים בארצות הברית, אתה מרגיש את התחושה הזאת ואת הקול הפנימי, ואתה עוזב ולוקח את התנ"ך והולך לאיזה מדבר?

יצאתי למדבר, לדרך לכיוון קליפורניה, עם 10 דולר בכיס, בטרמפים מניו יורק. חיכיתי לרכבת אבל לא היה לי מספיק כסף. ושאלתי את עצמי שאלה: אולי אני יכול לחכות עכשיו, עד שיהיו לי יותר אמצעים

גבר על המציאות המדומה שהיתה בחוץ. וזה בדיוק מה שקרה.

אתה יהודי!

בתקופת המסעות בארה"ב עברתי לבקר את אמא בדטרויט. סבתא שלי עברה לגור איתה באותה התקופה והיא שמעה על מה שקורה איתי. בבוקר הראשון, כשהתעוררתי ואמא כבר הייתה בעבודה, ראיתי את סבתא מתהלכת בסלון, כאילו מחכה שאתעורר. היא הייתה מאוד רצינית, כמעט מודאגת. לאחר כמה דקות עמדה מעלי ואמרה שהיא מבינה מה אני מחפש בחיים כי היא יהודייה במקור ואומצה על ידי משפחה דרוזית. היא הוסיפה שלא צריך לחפש אצל האסלאם או הנצרות, אלא רק ביהדות כי זה השורש. משום מה, התגלית המרעיש הזו לא הפתיעה אותי כל כך. זה היה נשמע לי הגיוני לגמרי, כאילו שברור. לא יכול להיות אחרת.

בקיץ האחרון לפני שעזבתי את אמריקה, חייתי בסנטרל פארק עם חבורה של אנשים שעשו את הקיץ שם ושרדתי בחוץ כמו ששרדתי כבר כמה שנים במסעות באמריקה. הייתי חוזר לניו יורק ועושה עבודה או שתיים בקומיקס ואז חוזר למסעות. בניו יורק כבר לא רצו לשמוע על הסיפורים שלי. אם אתה רוצה לעבוד, אמרו, אז קח, אבל בלי כל הסיפורים שלך. הייתי לוקח.

באותו הקיץ, בשנת 81, אחרי ארבע שנים של כאוס, לקחתי עבודה של ספיידרמן, ואחרי שציירתי את העמוד הראשון הגעתי להחלטה שדי לי עם הקומיקס. למה אני צריך את העבודה הזאת בכלל? כדי לשלם על חדר ששכרתי כדי שאוכל לעשות את העבודה! הגיע הזמן ליישם את ההבנות שצברתי במסעות ברחבי ארצות הברית. ניו יורק זה המקום הכי קשה להתקיים בו בעולם, כי שם הכל בנוי על ההיגיון הלא הגיוני הזה של 'כוחי ועוצם ידי'. כל התעשייה נבנית ככה וזה ממגנט מאוד. קשה מאוד להשתחרר מזה.

החזרתי את העמוד למארוול קומיקס ואמרתי שאני לא ממשיך את העבודה.

באותו יום נגמרה לי השהות בחדר ויצאתי לרחובות.

כשבועיים הראשונים עשיתי עוד עבודה תוך כדי שוטטות ברחוב, שנוצרה מהפנימיות המתגלית לאטה, ואחרי הכל הגעתי לסנטרל פארק ונשארתי שם כ-3 חדשים. הגעתי למסקנה שאין לי עוד מה לעשות בארצות הברית. הייתי צריך לחזור לשורשים, אל הארץ, ולנסות להבין יותר טוב מה שנגע בי. רציתי לבוא למקום שידעתי שאני שייך אליו. לא הרגשתי באותן שנים מקום אחר שיכול להיות כזה, בטח לא בדטרויט ובאמריקה.

אני עושה טלפון לאמא ומסביר לה את המצב. והיא אומרת שאח שלי בקשר עם אבא שחזר ללבנון אחרי גירושים, והוא רוצה שמישהו במשפחה יבוא אליו, כי הוא הולך לניתוח והוא לא יודע אם הוא יצא מזה חי. הבנתי שביקור בלבנון הוא הזדמנות לבוא לישראל. לבנון הרי צמודה לגבול ואפשר פשוט לעבור משם... כך סברתי לתומי, והסכמתי. מובן שרציתי לראות את אבא, אבל המטרה של הנסיעה היתה להגיע לארץ.

בלבנון לעפרה

הגעתי ללבנון בספטמבר בשנת 81. התכנית היתה לשהות שם חודשיים-שלושה אבל אבא התעקש שלא אעזוב. כשקניתי כרטיס לצאת בפעם הראשונה, היה לו התקף לב באותו היום וזה מנע ממני לצאת. נתקעתי שם עוד כמה חודשים ואז התחילה מלחמת שלום הגליל.

ביוני 82, צה"ל התחיל להרביץ ונכנס לנקות את לבנון. לבנון היתה אז

ישיבת ההסדר רמת-גן

ברכות מעומק לב לבוגר ישיבתנו, הרב יהונדב דרורי לוגל הכרתו כרב היישוב שילה.

הרב יהונדב תלמיד חכם ארץ ישראלי, נעים ומיוחד במינו,
ממשיך בדרכו של אביו הגדול
הרב צפניה דרורי שליט"א
רבה של קרית שמונה. חפץ ה' בידיו יצלח.
בברכת התורה,

הרב יעקב אריאל שליט"א
נשיא הישיבה

הרב בן ציון אלגאזי
ראש הישיבה

הרב יהושע שפירא
ראש הישיבה

דווקא אני, דווקא בעולם הזה

נאוה לבל

בין קודש לחול אני חי...

ואני, חיה בתוך עולם של חול, מנסה למשוך אלי קצת קודש. מנסה לתפוס בתפילות, בברכות, אבל לפעמים זה פשוט מרגיש מדי רחוק.

התחושה הזו מופיעה אצלי לעיתים קרובות. בסעודת השבת כשעניי נרדמות, בברכת המזון שנאמרת במלמולים ממהרים, בחג השבועות שעבר ולא הספקתי להרגיש אפילו התרגשות קלה מהיום הגדול, ומספירת העומר שספספתי ועברתי הלאה בקלילות רבה מדי.

אולי אני לא מסוגלת להתחבר אל הקודש, אני חושבת בכאב אבל גם בעייפות. מנסה להכניס עוד קצת משמעות ב'קריאת שמע' שאני קוראת עם הילדים בערב, וללמוד קטע קצר עד שהודעה טיפשית בוואטסאפ קוטעת אותי.

"...אלא התכלית הוא עולם הזה התחנות" אומר בעל התניא.

כך צריך להיות.

זהו רצונו יתברך.

לי הוא נתן את התורה, ובי הוא רוצה לשרות. בי, עם הפרעת הקשב והריכוז, עם שלושה ילדים ועשרות עניינים שמחכים לי מאחורי הסידור. לי, שיום שישי בשבילי הוא קלחת של משימות שמביאות אותי אל השבת עייפה ולא תמיד מחוברת.

זה מה שהוא רוצה. את הרגעים הקטנים בהם אני מנסה להיאחז, להתרכז, להתכוון ולהתחבר אליו. את הקדושה שאני מכניסה בהדלקת הנרות הביתה, ואת הלב שרוצה לרצות.

בזה הוא חפץ. בעולם של אנשים קטנים, ממהרים, עסוקים ונתונים לתנודות מצב הרוח. בעולם הזה, עם ההודעות הקופצות והמטריות, עם הלימודים המתישים, ועם הדיאטה והספורט וכל הדברים שמעסיקים וממלאים את ראשו. שנפלס קצת מקום, בכוח, במאמץ ונכניס את הקדושה. שננסה להשתיק טלפונים וכאב ראש ולהתחבר, ולהתגבר. ושאם לא הצלחנו, שננסה שוב.

זה העולם שנבחר להשראת השכינה, לקבלת התורה, עם כל מה שבו. עולם שלא רואים בו אלוקות, ומצוות לא תמיד מדברות אלינו באורות זוהרים. כשדברים גשמיים שולטים בסדר היום ורגשות קטנוניים לעיתים ממלאים את הלב. זו תכלית הבריאה. לחבר, לקדש. לא בקלות, אבל זה הרצון. וכל מאמץ קטן להכניס את הקודש אל החול, אל הלב, אל הבית, הוא נחת רוח עצום עבורו.

"שכך עלה ברצונו יתברך, להיות נחת רוח לפניו יתברך".

ממשיכות מילותיו של בעל התניא להדהד. זוהי הנחת שלו. כל התגברות קטנה, ממש קטנטנה. וכמה מדהימה היא המחשבה הזו, שהמאמצים הגשמיים הכל כך לא מושלמים שלי הם אלו שעושים לו נחת.

ועד שיבוא אליהו, ויביא איתו את הבהירות, ויקלף את כל מה שמסתיר לנו את האלוקות שסביב - עד אז, נמשיך לקדש את היום יום, במצווה קטנה, בכוונה קטנה, או ברצון אחד.

לא תמיד נצליח, אבל נמשיך, כי כך הוא רוצה.

'אני צריך לעבוד, כי אני צריך לאכול ואחרת לא יהיה לי בית ואני אמות ברחוב'. האם אלו החיים? האם זו יכולה להיות פשטות החיים?

באמת גיהנום. אי אפשר היה לנסוע חופשי ובכבחה. מיליציות של כל הסוגים הסתובבו בכל מקום והיתה סכנת חיים. הייתי מרותק לכפר שהיה חצי דרוזי וחצי נוצרי. הם הסתדרו ביניהם, אבל לבנון היתה בעצם אכולה על ידי אש"ף והסורים והפלנגות והמלחמות שהלכו שם. לכן כשצה"ל החליט שהוא מוציא את אש"ף מביירות רוב הלבנונים שמחו וזרקו אורז ופרחים בכניסת הטנקים.

אבל העניין הזה פג מאוד מהר. ברגע שהתפוגג האבק, הקול הערבי התחיל לצוף שוב ולהגיד שישאל אשמה בכל מה שקרה. הרוחות התהפכו מהר וצה"ל התחיל לסגת עד לצידון. הייתי תקוע במצב הזה עוד שנה ורבע בערך עד שהצלחתי לברוח. בעצם לא יכולתי לצאת דרך הרשויות כי לא היתה לי אזרחות לבנונית, מכיוון שאבא מעולם לא עשה לנו אזרחות. היתה לי ויזה שפג תוקפה, ומפני שהיתה מלחמה לא היו מוסדות פתוחים ואי אפשר היה לחדש ויזות. היה צריך קשרים עם מישהו שעובד במשרד ויכול לחתום על ויזה, ולא היו לי קשרים כאלו.

בסוף אספתי את המעט שהיה לי ועליתי על מונית עם עוד מכר שהיה בביירות בזמנו. גם הוא נכנס ללבנון דרך ישראל. היה לו מכתב מאחד השרים שהרשה לו להיכנס כי הוא רצה לצייר את הכוחות על הגבול. עבדתי אז במקום שהבטיח שיביאו לי חותמת לוויזה. בסוף המקום הזה לא נתן חותמת וגם לא שילם משכורת.

לקחתי את המעט שהיה לנו ועלינו על מונית לצידון, לעמדת כוחות צה"ל. למחרת הגענו לראש הנקרה ועברתי בידוק מאוד אינטנסיבי. יום שלם. השתכנעו שאינני בא להזיק ונתנו לי להיכנס. הבינו שאני יהודי. עליתי לארץ, למדתי, התחתנתי והקמתי משפחה בעפרה. אין ביכולתי להודות מספיק על כל הטוב שהעניק לי היישוב המיוחד הזה. החל בחיבוק החם מהיום הראשון עד לסביבה הנפלאה שבה התפתחו הילדים המקסימים. וכמובן אחרונה וחביבה מהכל, אשת החיל אילנה, שנושאת את התהפוכות שעוברות עלינו בגבורה, ושבלעדיה לא הייתה לי היכולת לעשות משהו בעל ערך, ולו הקטן ביותר, בחיים האלו.

מוגש על ידי תכנית הלימוד "לב לדעת" לימוד תניא לנשים ובנות.

ממשיכות את הלימוד גם מהבית! יותר מתמיד זה הזמן

להשקיע בעצמך ולהתחבר ללימוד.

לקבלת פרטים שלחי הודעת וואצאפ

למס' 054-921-0131

מהאדם הפרטי אל המרחב הציבורי

זכרו של הרב שאול ישראלי זצ"ל, בבואנו מיום פטירתו י"ט בסיון

הרב ארלה הראל
נשיא ישיבת לב חדש

ההלכה מנהלת גם את חיי החול, וההלכה מתבוננת בחזות כללית על המציאות.

לא לחינם נסתלק הרב ישראלי לגנוזי מרומים בשבוע של פרשת 'שלא לך' - בה אנו קוראים על חטא המרגלים, שבדיוק בזה טעו. הם לא הבינו שהקב"ה מרים אותנו אל מעל לטבע, שכיבוש הארץ הוא צו אלוהי, ומדרו את הכל בעיני הבשר שלהם. ודאי גם הם דקדקו במצוות ציצית ותפילין, אולי אפילו הניחו תפילין דר"ת, אבל הם לא הצליחו להתרומם ולהביץ שגם שאלות של כיבוש הארץ אינן רק שאלות ביטחוניות אלא יש בהן מבט-על קדוש. לתיקון חטא זה מסר הרב ישראלי את כל כוחו, ואנו בעז"ה נלך לאורם של גדולי ישראל ונתקן את העולם כולו במלכות ש-די!

ת.נ.צ.ב.ה.

מורנו ורבנו הגאון הרב שאול ישראלי זצ"ל, ליטאי בן ליטאים היה. נולד בסלוצק, גדל בקוידנוב, וכל צעירותו עברה עליו בעולם הישיבות המחתרתית בסלוצק ועוד - עולם אשר ינק את דרכו מעולם הישיבות הליטאי.

והנה, מפליאה היא בקיאותו בספרות החסידית לדורותיה, הניכרת למעיין בין בתרי ספריו, ובעיקר בציטוטים הרבים שהביא מכתבי בעלי החסידות (בעיקר התניא) בספרו הייחודי 'פרקים במחשבת ישראל'. אני זוכר עד כמה נדהמתי לראותו מצטט מספר נדיר ונידח שנכתב ע"י אדמו"ר הצמח צדק זי"ע, אשר רוב העוסקים בתורת חב"ד אינם מכירים אותו כלל!

אבל, אם נעיין לרגע בדבריו (המובאים בספר דרשותיו לתורה 'שיח שאול' על פרשת לך לך), לא נהיה מופתעים עוד. כותב שם מורנו הרב ישראלי ש"התפיסה העיקרית של התורה היא, שאין גבול בו מסתיימת רשות התורה ומתחילה רשות הפרט... וכאן ההפרש בין אמונה אצל הגויים לבין אמונה בישראל, וכאן גם הטעות של הגדרת החלוקה שבין שאלות הלכה לשאלות פוליטיות... תפקיד המצוות הוא להעמיד את העולם על ההנהגה של 'למעלה מן הטבע', ואף את העם על 'למעלה מדרך הטבע'. להפוך את הקב"ה לאדון - ראשית על האדם עצמו, ומכאן על האומה ועל העולם כולו..." (שם עמ' כה).

הנה לנו מפורשות הדברים - עליהם מעמידנו הרב ישראלי בסוף ספרו 'פרקים במחשבת ישראל': "במיצוי רעיון זה עד הסוף מגיעה החסידות לכלל - האלוקות כוללת כל העולמות וכל הנבראים בעולם, הן טובים והן רעים... מטרת עבודת האדם היא להחזיר ולהביא לידי גילוי את האור האלוהי הגנוז בעולם...". זהו סוד התעמקותו בתורת החסידות: גם אם הוא לא גדל על ברכי ההווי החסידי, הוא ראה בהגות החסידית, ובמיוחד בתורת האלוקות שלה, את היסוד לכל עבודת האדם בעולמו. זאת הוא ינק ממורו ורבנו הראי"ה זצ"ל, שעולמו הפנימי היה שרוי כולו בעבודה מתמדת זאת - גילוי האלוקות הנסתרת בתוך המציאות והבאת העולם כולו לנהוג על פיה.

הדברים באו לידי ביטוי בתפיסתו המנהיגותית, כפי שנרמז בציטוט למעלה - אין קו גבול בין הלכה לפוליטיקה. ההלכה, במובנה הרחב, מנהיגה גם את המציאות הכללית, את הביטחון והכלכלה והחברה כולה. זהו מבט המוציא את ההלכה מד' אמותיו הצרות של האדם הפרטי אל המרחב הציבורי.

דברו על הנזק הנורא של הסכמי אוסלו האורזים (שבעקבותיהם החל להניח סרט שחור על הדגל בימי העצמאות), היה מציין את מלחמתו של הרבי מליובאוויטש זי"ע כדוגמה לכך - הרבי התבסס על דברי השו"ע בהלכות שבת, הקובעים שיש לצאת למלחמה גם על 'עסקי קש ותבן', כי כיבוש אזורי הספר יקל בעתיד על האויב לכבוש את לב הארץ. זו היתה דוגמה מובהקת לאמירה הלכתית החורגת מה'כאן ועכשיו' ומתבוננת במבט כולל, מתוך הנחה שהקב"ה הוא זה שמנווט את העולם. במלחמתו של הרבי נגד הסכמי מסירת שטחים נתגלו שני עקרונות יסוד אלו -

בעל עסק? עמותה?

הצטרף למי שכבר בחר!

המערכת המתקדמת בישראל!

להפצת מסרים

- הודעות SMS
- דיוור אלקטרוני
- הודעות קוליות IVR
- דפי נחיתה
- whatsapp automation
- צ'אט בוטים

meserGO
הפצת מסרים בקליק

072-330-6060

לפתיחת חשבון ללא התחייבות
www.meserGO.co.il

תשובה בימי קורונה

הרב אבידן חזני, גרעין 'מבשר שלום', חיפה

- בלי כל המחסומים והקוצים הרגילים, אלא באהבה פשוטה ומוססה את כל השכפ"צים. אנחנו מאמינים שכדי לעורר תגובה כזאת, חייבת הייתה להיות קודם כל אצלנו אהבה כזאת עוד לפני שהרמנו את הטלפון הראשון. אהבה שיודעת שגם אם האחר הוא זר ובלתי מוכר בחיצוניות שלנו, בפנימיות כולנו נשמה אלוקית אחת, וכולנו מחוברים.

אנחנו לא יודעים בדיוק כמה אנשים השתתפו בתפילה, אבל מדובר במאות רבות. אנשים סיפרו לנו שהרגישו שהם יוצאים מהפינה שלהם, מהיומיום הרגיל, ומתחברים למשהו רוחני גדול יותר שמאחד את כולנו. הלוואי שנגיע למצב כזה בשגרה.

יש סיפור על רב חסידי שהכיר תפילה מיוחדת, שאומרים בשעה מסוימת ובמקום מסויים, והיא מסוגלת לעצור מגפה. דור אחר כך, כאשר המגפה פרצה שוב, תלמידיו כבר שכחו את התפילה, אבל הם לפחות זכרו את המקום והשעה, התנועות והניגון. דור אחר כך שכח גם את התנועות ואת המקום... עד שלבסוף הגיע דור שזכר רק את הניגון. אבל הסתבר שגם זה מספיק. משהו מ'דרור ישראל' סיפר לנו את הסיפור הזה, ואמר לנו שהוא מרגיש כמו החסידים האחרונים. "אנחנו לא יודעים איך להתפלל", הוא אמר, "אבל לא שכחנו את הניגון. אנחנו עדיין רוצים את זה, וכשצצה הזדמנות - אנחנו שמחים בזה מאוד".

הקירות נשרפים, הלב נפתח

לפני שלוש שנים הישיבה שלנו נשרפה בשריפות הגדולות בכרמל. קיבלנו אז צורך של מכתבים מיהודים בתפוצות ששלחו מילות עידוד ונחמה. בזמנו זה נגע בנו מאוד. בדרך כלל אנחנו חיים בתוך קונניות, מסוגלים לראות רק רדיוס קטן סביבנו וגם אטומים משהו; אבל בזמנים כאלה, כשהקירות נשרפים, הלב נפתח. כעת בזמן הקורונה, כשקהילות חוץ-לארץ ספגו את המכה בצורה קשה יותר, הרגשנו חיבור עצום אליהם ורצינו להחזיר להם אהבה.

יצרנו קשר עם רב בניו יורק, ופתחנו מפגשי זום משותפים ליהודים ישראלים ואמריקאיים. החלפנו סיפורים ותחושות, עודדנו וחיצקנו. רצינו להעניק ליהודי ארצות הברית תחושה של ידיים מושטות, לא רק לקבל תרומות אלא גם להעניק עזרה ואהבה. שיתפנו ביוזמה הזאת קהילות נוספות, בארץ ובחו"ל, כולל קרן הקהילות של הגרענים התורניים, והייתה היענות מרשימה. אנחנו יודעים שכבר היו פירות למפגשים האלה, ושקהילות אחרות יזמו מפגשים דומים.

את האהבה לשונה צריך לפתח כל הזמן. אני מאמין שאצלנו בגרעין אנחנו מצליחים להחזיק בה. אנשים מרגישים שאנחנו אוהבים אותם באמת. גם אם יש לנו תפיסת העולם שלנו, כשאנחנו רוצים להשפיע ולתת זה לא ממקום שאנחנו העגלה המלאה והם העגלה הריקה. אנחנו רואים את הטוב שקיים בכל אדם, מכל מגזר ורקע. אנחנו משתדלים לחיות את צורת הראייה הזאת גם בשגרה, ובעת רצון היא צצה ועולה ביתר שאת.

קירוב חברתי

הקורונה גילתה לנו כמה אנחנו גדולים. למרות שהיא הראתה גם כמה אנחנו קטנים - כמה וירוס קטן יכול לטלטל את כולנו - גילינו גם כמה אנחנו חזקים ביחד, כמה אנחנו מחוברים, למרות ההבדלים שבינינו. בשגרה השוטפת החוויה שלך ממוקדת כך ובחבורה מאוד קטנה. בקורונה כל אחד מצא את עצמו באותה התמודדות עם כל עם ישראל והעולם כולו. הרגשנו מאוד גם את ההתנדבות העצומה שהייתה בכל המדינה וגם בשכונה שלנו - עד כדי כך שהמתנדבים רבו יותר מהצורך.

בשורת שלום

אנחנו בגרעין 'מבשר שלום' פועלים בשכונת כרמל שבחיפה. בשונה מגרענים תורניים אחרים בני תקופתנו, בחרנו להתיישב יחד עם אוכלוסייה שהמצב הסוציו-אקונומי שלה גבוה, אבל היא מנוכרת למדי ליהדות. זכינו אמנם לתמיכה מצד השכנים (למרות שלקח להם קצת זמן להבין מי אנחנו), אך התעניינות פעילה ורצון לקחת חלק בפעילויות דתיות היא נדירה למדי וכלל לא מובנת מאליה. לכן הופתענו במיוחד מרמת ההיענות הגבוהה שחווינו במהלך החודשים של ההסגר.

למשל, כשבית הכנסת יצא לרחוב, בחור אחד עבר דרכנו בהליכה היומית שלו, הסתכל והמשיך לצעוד. אחרי פרק זמן מסוים הוא חזר, שוב שמע ושוב המשיך לצעוד, וחוזר חלילה, כמה וכמה פעמים, עד בסופו של דבר החליט להצטרף, ואפילו צילם והסריט את עצמו. אישה מבוגרת התרגשה כל כך מההתנדבות והעזרה שקיבלה במהלך התקופה הזאת, עד שהחליטה לראשונה בחייה להדליק נרות שבת. היא אפילו התקשרה אלינו באופן קבוע מדי יום שיש וביקשה שנוכיח לה להדליק. שכנה אחרת סיפרה לנו שהיא צופה בתפילות שלנו מהמרפסת ואפילו שלחה סרטון שלנו לקרובים שלה, שהגיבו: "איזה כיף שיש לך דבר כזה מדהים ליד הבית!".

רק תפילה

במהלך הפעילות שלנו בחיפה יצא לנו להתחבר הן לקהילה החילונית והן לקהילות החרדיות בעיר. זה מה שאפשר את הרעיון של תפילה ענקית שתכלול את כל הציבורים בעיר - החסידים, החרדים-לייטים, הספרדים, הכיפות הסרוגות והציבור הכללי. הצטרפו אלינו גם 'דרור ישראל' של הנוער העובד והלומד, נציגים של מוסדות כמו ענף הספורט וגם הרבנות החרדית. התפילה שודרה בזום, ברמקולים של קהילות ויזניץ ובקו תוכן טלפוני לציבור החרדי. שידרנו מזמורי תהילים, קבלת עול מלכות שמים וגם שירים וניגונים.

הדבר המפתיע ביותר היה שכל מי שהתקשרנו אליו נענה ונרתם מיד, בלי להציב שאלות - מי אנחנו, מי יהיה שם או מה התכנים

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

קומיקס ילדים
"הגיע הזמן"

צרכים
עם חיוך (:

9 ספרים
רק ב- 399 ₪

להזמנה: **052-5665005, 02-6791122** | www.roschy.org

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או טרפו ברקוד:

ספרי הרב שלמה זיין

ספרי חובה בכל בית

מכירים לדור הבא

את ספרי הפרשנות וסיפורי הצדיקים שגדלנו עליהם
המאירים באור חדשני, בהיר ואוהב את התורה ולומדיה

לאור ההלכה
המועדים בהלכה
אישים ושיטות

לתורה ולמועדים

ספורי חסידים
מהדורה מנוקדת - ג' כרכים

ניתן להשיג ברשתות
ובחנויות הספרים
המובחרות

שיחת חינוך:
1-801-700-201

מבצעים והטבות לחברי מועדון באתר:
www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

ספריית בית אל

התנועות
התנועות

הרב שבתי סלביצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

האם הקושיאן שילך קדווע?

התרגיל שעשה הרב לאו לדוד בן גוריון, הסתיים בשתיקה רועמת < העני שגילה לבנו לפני מותו שמיליונים מחכים לו מעבר לים, מסר לו מסמכים ולא חשב שהוא יקרע אותם > לפעמים קל לנו להזדהות עם ביקורת חריפה על אחרים, בלי לקלוט שאת אותן המילים ניתן היה להפנות כלפינו

של היהודים, ולהבדיל את הצד של הערבים. אל הוועדה הזאת זומנו מאה ועשרים אנשים להופיע בפניה. אנשים מהצד הערבי ואנשים מהצד היהודי. בן גוריון עצמו היה אז בקפריסין, וכשהוא הגיע לארץ הוא בא לדבר בפני הוועדה, והוא היה הדובר האחרון.

למי שלא יודע, בן גוריון היה נואם בחסד עליין. הוא נתן שם נאום 'אש' על הזכות ההיסטורית של עם ישראל ועל החזרה למולדת שלנו. אחרי הרבה זמן, כשהוא סיים לדבר, השתרר שקט לכמה רגעים, ואז התחילה 'דרישה וחקירה'. הלורד פיל שאל את בן גוריון: "איפה נולדת?" "בפלונסק" ענה בן גוריון, שזאת עיירה פולנית כלשהי. הלורד פיל הקשה: "תראה, השאלה שלי היא כזאת: כל הערבים שבאו להעיד כאן בוועדה נולדו בפלסטינה. לעומת זאת, כל היהודים שבאו להעיד, חוץ מאחד - מוישה בלוי, שהוא דור חמישי בירושלים - נולדו בכל מיני מקומות: צ'כיה, פולניה, רוסיה ועוד. אם אתם באים מכל קצוות העולם, ובכל זאת אתם אומרים שהארץ הזאת שלכם, יש לכם קושאן שמוכיח את הטענה שלכם?" "קושאן" היה כינוי לשטר על מכירה וקנייה של נכסים. לשטרות קראו קושאן מאז זמן הטורקים ששלטו בארץ לפני הבריטים. אז הלורד פיל שאל "יש לכם איזה מסמך שהמקום הזה שלכם? איך יכול להיות שאתה מגיע מפולין ואומר: ארץ ישראל שלנו?"

הנוהל של הוועדה היה שכל מי שבא להעיד היה צריך להישבע על תנ"ך. בן גוריון, לפני שענה, לקח את התנ"ך ששכב על השולחן לידו, הרים אותו גבוה, ואמר ללורד פיל ולכל חברי הוועדה שלו: "אתם שואלים אותי מה הקושאן שלי? הנה. הרי בספר הזה גם המוסלמים מאמינים וגם הנוצרים מאמינים. הספר הזה הוא ספר הספרים! הספר הכי מפורסם בעולם! ספר שתורגם למאות

להוציא את הגלות מעם ישראל... **אני רוצה לספר לכם סיפור ששמעתי מהרב ישראל מאיר לאו שליט"א. הוא סיפר לי פעם שבשנת תשל"ב הוא קיבל שיחת טלפון מיוחדת במינה. כשהוא הרים את השפופרת, התברר לו שמי שהתקשר אליו היה לא פחות מאשר דוד בן גוריון: "יש לי שתי שאלות בפסוקים של התורה, שלא מצאתי עליהן תשובה", הוא פתח, "אתה הרי מלמד תנ"ך, ואודה לך אם תוכל לבוא אלי הביתה ולענות לי על שתי השאלות".**

הרב לאו הסכים בשמחה, וכשהגיע אליו הביתה הוא ראה על המדף ש"ס של שלזינגר, מסוג הש"סים הישנים. הרב לאו מיד שאל את השומר של הבית: "בן גוריון לומד בזה?" השומר ענה: "כן. בכל יום הוא מבקש ממני להביא לו את הגמרא והוא לומד בה שעה שלמה". הרב לאו התפעל בתוכו פנימה מן העניין, ואחר כך הוא נפגש עם בן גוריון ושוחח איתו על השאלות שלו. בסוף השיחה, הרב לאו אמר לבן גוריון: "יש לי בקשה. עד עכשיו אתה שאלת אותי, האם כעת אוכל לשאול אותך?" בן גוריון ענה: "בחפץ לב".

"אם כן, אמר הרב לאו בסיפוק, "אני רוצה לספר לך סיפור ששמעתי לפני הרבה שנים, עוד כשהייתי נער, ומה שאני רוצה לדעת הוא האם הסיפור הזה אמיתי".

אתם יודעים שבארץ ישראל, לפני הקמת המדינה, שלטו הבריטים ואז המצב עם הערבים היה לא כל כך נעים. בשנת תרצ"ו היו הרבה פיגועים, והבריטים החליטו להקים את ועדת פיל. השם של ועדת פיל הוא על שם הלורד פיל שהיה אדם מאוד חשוב אצל הבריטים (והוא גם היה גדול ורחב בגשמיות). בכל אופן, יחד עם הלורד הזה באו לארץ עוד כמה אנשים, וכדי להציע פתרונות הם היו צריכים לשמוע את הצד

מדהים איך בדיוק בשבוע של פרשת המרגלים, השבוע של "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה" ושל "טובה הארץ מאוד מאוד", הנושא הכי מדובר בחדשות הוא ארץ ישראל, תכנית המאה ושאלת הריבונות (טוב, לא בדקתי בדיוק אם יותר מהקורונה). האם אנחנו חופשיים להחליט ולבצע את מה שטוב לנו ועד כמה אנחנו תלויים באומות העולם שסביבנו ומעבר לים. בתוך המציאות המתעתעת הזאת, רואים איך כמו בפרשת השבוע - האמת יכולה להיות מאוד מבלבלת.

אם נחשוב לרגע על איש מבני ישראל, ששומע את עשרת המרגלים, שהיו גדולי ישראל ממש, נואמים ומסבירים בטוב טעם איך הארץ היא טובה אבל אין מצב להיכנס אליה - מה עובר לו בראש? איך הוא יכול לבחון את המציאות ולנקוט עמדה - האם היה סיכוי שהוא לא יתבלבל בוויכוח שבו עשרה צדיקים טוענים משהו כנגד שניים? גם השבוע היה אפשר להתבלבל, כי טיעונים מנומקים בהחלטיות יש לשני הצדדים.

הוויכוח היום מציף שוב את השאלה שלא שואלים בקול: האם אנחנו חופשיים או משועבדים? לכאורה מדינת ישראל עצמאית כבר הרבה מאוד שנים, אך למרות זאת אם מסתכלים מעבר להצהרות היפות רואים שהשאלה מה נכון וטוב ליהודים, מהי זכותנו וחובתנו כלפי ארץ ישראל - היא כמעט לא שאלה רלוונטית. הדיון מתמקד במה 'הם' מוכנים, ומה 'הם' יגידו ומה 'הם' יעשו. **אז יום עצמאות יש במדינה, אבל כמה עצמאות יש למדינה?**

יש לשפת אמת ווארט חשוב על העניין הזה. הוא שואל: למה צריך שיהיה גם משיח בן יוסף וגם משיח בן דוד? למה לא מספיק משיח אחד? ועונה שמשיח אחד נועד כדי להוציא את עם ישראל מהגלות, ואילו המשיח השני נועד כדי

אלא גם מצב פנימי-אישי. אדם עם חליפה נוצצת ומעמד גבוה יכול להיות עבד בתוכו פנימה. כשאתה בשעבוד, אתה לא מסוגל לצאת ולהתרומם מעצמך. אתה לא מסוגל לפתוח - "פתחי לי אחותי רעייתי", לפתוח את הפתח שהקדוש ברוך הוא ביקש מאיתנו לפתוח כשהיינו במצרים, אותו הפתח שהוא מבקש מכל אחד מאיתנו לפתוח במצרים שלו.

יש לנו עבודה לעשות, להוציא את הגלות מהיהודים. זה נכון גם במאבק הציבורי על ארץ ישראל, אבל נכון לא פחות בעבודה הפנימית של כל אחד ואחד - אני צריך להוציא את הגלות מתוכי, להיאבק ולהילחם בשביל להשתחרר מהשעבוד לנפש הבהמית שלי שלא מוכנה לשחרר אותי. **עזבו עכשיו את בן גוריון ובואו נדבר על משהו פחות נעים -** אולי אני קורע, חלילה, את התורה לחתיכות? הרי יש חלקים מהתורה שאני מקיים בקלות, ויש חלקים שעוד נשאר לי מה להשתפר בהם. אז למה אני מחכה? **כל אחד ישאל את עצמו: האם עכשיו, ברגע זה ממש אחרי ההתוועדות, האם אני מוכן לשנות משהו מההרגלים שלי? האם אני מוכן להכיר בכך שאני בן חורין, אני עצמאי, יכול לשחות נגד הזרם ולהיות נאמן לנשמה שלי?**

שפות! ובספר הזה כתוב 'לורעך נתתי את הארץ הזאת'. ה' הבטיח לאברהם אבינו שארץ ישראל שייכת לנו! אתם עוד שואלים איפה הקושאן שלנו? על מה **אתם** מסתמכים, על איזה פקיד טורקי שמביא מאיפה שהוא איזה מסמך עלוב? את המסמך שלנו כל העולם מכיר!"

כשבן גוריון סיים את הנאום שלו, כל הכתבים וכל העיתונאים וכל הנוכחים שם התרגשו מהדברים, ומחאו לו כפיים בהתלהבות. אחר כך מיד הם רצו לפרסם, להתקשר לכל העולם ולשלוח טלגרמות, כדי לספר לכולם מה אמר בן גוריון.

את הסיפור הזה הרב לאו שמע בתור נער, ובאותה פגישה השאלה שלו הייתה: "האם הסיפור הזה אמיתי?". "אמת ויציב!" ענה בן גוריון. הרב לאו שמח על התשובה, ושאל אם הוא יכול לשאול עוד שאלה. בן גוריון הסכים והרב לאו שאל לדעתו על המקרה הבא: אדם אחד גר בשווייץ וכל חייו היה עני ואביון. לפני שהוא נפטר הוא קרא לבן שלו, הגיש לו כמה ניירות ישנים ואמר לו שהניירות האלו הם שטר בעלות על וילה גדולה, ממש ארמון, שנמצא באמריקה. "יש לנו בבנק באמריקה חשבונות עם הרבה כסף. כל חיי לא הצלחתי להגיע לשם. עכשיו, קח אתה את הניירות האלה ואם תצליח להגיע לשם, תהיה עשיר גדול!"

הרב לאו, שגם הוא נואם בחסד עליון, גמר לתאר את המקרה ושאל את בן גוריון: "מה דעתך, האם הבן ישמור על הניירות האלה או יקרע אותם לחתיכות? האם יש סיכוי שחלק מהמסמכים הוא יזרוק לפח וחלק הוא ישמור?" בן גוריון ענה כמובן, שהבן ישמור על הכל. אז אמר הרב לאו: "אתה אדוני הנכבד, אתה קרעת את הניירות לחתיכות! הרי אתה בעצמך אמרת שהקושאן שלנו, ההוכחה שלנו לבעלות על ארץ ישראל נמצאת בתורה! אז איך אתה יכול לומר מצד אחד על הפסוק 'לִירְעָךָ אֶתְּךָ אֶתְּ אֶתְּ הָאָרֶץ הַזֹּאת' - אמת ויציב, אבל מצד שני לומר שהפסוק 'וּבְשֵׁךְ בְּשֵׁךְה טְרָפָה לֹא תֹאכְלוּ' הוא כבר לא רלוונטי? איך אפשר לומר ש'זכור את יום השבת לקדשו' לא קיים, אבל מה שכתוב 'פַּדְ אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ' זה כן?". הרב לאו המשיך ואמר: "איך אתה רוצה שהערכים יאמינו בקושאן שלך, בזמן שאתה חותך אותו ואומר שחלק מסוים אמת וחלק אחר לא אמת?"

הרב לאו סיים לספר לי ואמר: "אתה יודע שבן גוריון היה אדם חכם מאוד וחרוף מאוד. דווקא בגלל שהוא היה כל כך חכם, כשהוא שמע את השאלה שלי הוא הוריד את העיניים לרצפה, ולא ענה. לא הייתה לו תשובה." עד כאן הסיפור של הרב לאו.

עכשיו מגיעה השאלה שלי: האם למחרת בבוקר, אחרי הפגישה עם הרב לאו, בן גוריון הגיח תפילין והתעטף בציצית? האם אותו דוד בן גוריון שדיבר על כמה התורה היא האמת, והיא ההוכחה שלנו בפני כל העולם - האם הוא יישם את מה שהוא אמר? לא בטוח. למה לא היה שינוי? בגלל שעבוד הגלות.

הגלות איננה רק מצב לאומי

לומד בחוג למדעי הטבע
מחנך כיתה ח' במקיף אמ"ת בבאר שבע

רועי כהן
שנה ג'

גר בירוחם
בוגר ישיבת ההסדר בירוחם

מצליח בלימודים
ולא מוותר על המשפחה

הרצוג. מתאימים לך.

בזכות:

בהרצוג, תלמדו את מה שאתם אוהבים ותשלבו עם הלימודים את הדברים שחשובים לכם

לימודים בחינם
ואפשרות לסיום התואר
בשלוש שנים, למצטיינים

הגעה למכללה
באמצעות מערך הסעות
בפריסה ארצית

קורסים מקוונים
שיאפשרו לך ללמוד במקום
ובזמן שמתאימים לך

בניית מערכת שעות
בהתאמה אישית
לצרכים שלך

חינוך מיוחד | לשון | אנגלית | ספרות | גאוגרפיה ולימודי סביבה | אזרחות | תושב"ע | מתמטיקה
מדעי המחשב | מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי אי"י | תקשורת וניו מדיה | תנ"ך | מחשבת ישראל

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 02-9937337 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

יש לך שאלה בעבודת ה'? סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

האם לאומות העולם אין שום נשמה?

המושגים הללו הם עדינים, עמוקים ועלולים מאוד להטעות. גם במדרגת הגוף יש בחינה של נשמה, כמו שאומרים חז"ל על הפסוק "כל הנשמה תהלל יה הללויה" - שעל כל נשימה ונשימה אנו צריכים להלל את ה'. ואם כן, תהליך הנשימה גם הוא בבחינה מסוימת של נשמה, מפני שהריאות מכילות רק אוויר ואילו הכבד הנמוך מהן מכיל דם, ולעומתו הן בחינת נשמה ו"הדם הוא הנפש". בבחינה מסוימת זו גם לאומות העולם יש נשמה.

אבל עיקר הנשמה הוא באמת בישראל, כמו שאומר הכתוב "נר ה' נשמת אדם" - זהו הצד של העניין האלוקי, השראת השכינה בכל יהודי ויהודי שהוא חלק א-לוה ממעל ממש. הנשמה מתגלית ביחוד בארץ ישראל כמו שאומר הכתוב "נותן נשמה לעם עליה" - האומה ששבה אל ארצה זוכה לעיקר מעלת הנשמה. הדרגות רבות מספור וצריך ללמוד ולדקדק הרבה כדי להבין כל דבר במקומו הראוי.

איך שומרים על שמחה בעבודת ה'?

השמחה קשורה גם לתפיסת עולם וגם למעריך נפשי מתאים. אדם שדן בכובד ראש בפרטי פרטים ובדקדוקי דקדוקים גם לגבי דברים שמעוררים שמחה, יכול למצוא את עצמו עם משא כבד על הכתפיים. המעריך הנפשי של השמחה הוא שאנחנו בטוחים שה' יתברך מוליך את עולמו לטוב, וברא את הנפש שלנו באופן ישר, ולכן אפשר לתת לה חופש ודרור ואמון ובלבד שהדבר לא ייכנס לתחום של הפקרות וחוסר זהירות.

השחרור הנפשי הוא חלק ממיציאות השמחה והתנאי לאפשרות של שמחה, ולכן מסיבת מרעים לדבר מצוה, נגינה וריקוד שמשחררים את האדם בגופו ובנפשו, מסוגלים יותר להביא אותו לידי שמחה. ומתוך כך אדם צריך להתבונן בטוב ה' ובחסדיו המרובים, ובהפתעותיו הנפלאות להפוך גם אפלה לאורה ושעבוד לגאולה, ועל ידי כך הוא יקבל תמונת עולם נכונה של ההנהגה האלוקית שמשמחת לב כל יצור נברא.

אחרי שעשיתי עבירה חמורה, למה שה' ירצה את המצוות שלי?

אם הבן שלך היה עושה עבירה חמורה כלפיך, האם היית זורק אותו מעליך לנצה ללא אפשרות תיקון? לא היית חפץ בו יותר חלילה? "ישראל אף על פי שחטא - ישראל הוא", ונקראים בנים חביבים למקום. ה' רוצה בתשובת רשעים ולא במיתתם חלילה, והוא אוהב כל יהודי לאין ערוך ממה שכל אב בעולם אוהב את בנו.

כל האהבה שנמצאת בעולם אינה אפילו כטיפה לעומת אוקיינוס האהבה שאוהב הקב"ה את ישראל. ואם אדם רגיל מתנהג כך אל בנו, על אחת כמה וכמה הקב"ה שהוא רחום וחנון ומרבה לסלוח. ולכן הוא חפץ בתיקונם ולא בקלקולם, בקירובם ולא בריחוקם.

אלא שאי אפשר להתקרב באמת מפני החטא, ולכן ה' חפץ שנתקן את מעשינו. כי החטא הוא המפסיק בין ישראל לאביהם שבשמיים, הוא מחיצת הברזל, אך אפשר להסיר אותה בקלות על ידי תשובה - והוא יתברך יקרב אותנו.

כדי לחנך, צריך תורה גדולה בשביל זה אנחנו כאן.

מדרשת 'מעין שדרות' מזמינה אותך לתוכנית שילוב עם 'מכללה ירושלים'. מדרשה שמלווה ומכינה לחיים, חבורה איכותית ומגובשת.

שיעורים • ימי עיון • שבתות • קשר אישי • יעוץ • הכוונה חינוכית | מנהל תוכנית מרדכי אליהו - איתן איתן חילאה בוגרלה | התוכנית תלווה ע"י ראש המדרשה, הרבנית דגנית פלח וצוות הרבנים והרבניות. | לפרטים: מנוחה ידלר 052-7203628

השנה ללא קהל

היילולת מרדכי אליהו

מרן הראשלי"צ הרב

יום רביעי כ"ה בסיוון
החל משעה 10:00 בבוקר

יום עיון בתורתו ודרכו הייחודית והמופלאה של מרן זיע"א יתקיים אי"ה עם גדולי הרבנים ותלמידי מרן בשידור חי

יום שלישי
ליל כ"ה בסיוון 20:00

נתחבר כל אחד מביתו לשידור החי של העצרת המרכזית והמרגשת לרגל יום ההיילולא

השנה כל אחד ואחד יזכה שזכיר את שמו לתפילה ולברכה בציון הקדוש וכן לאות בספר התורה שייכתב השנה לאחדות עם ישראל למסירת שמות לתפילה ולקבלת אות בספר התורה ללא עלות: *5165

אתר ההיילולא: www.harav.org | חפשו בגוגל היילולת מרן

לצפייה והאזנה להיילולה בשידור ישרי: [יוטיוב](https://www.youtube.com/watch?v=...) | יוטיוב "לשכת הרב שמואל אליהו" | [יוטיוב](https://www.youtube.com/watch?v=...) "ואיגוד רבני הקהילות" | אתר הרב מרדכי אליהו בחדרי חרדים | ערוץ 7 | ובשאר המדינות

אוהבים את עם ישראל - ממשיכים בדרכו!